

Welcome (שמצאל דוחה וימין מקרבת (סוטה מזו.) Welcome

אם תבא אל ביתי אני אבא אל ביתך אם אתה לא תבא אל ביתי אני לא אבא אל ביתך שנאמר בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך (סוכה ג.).

To תהו ובוהו "Woof Woof" תהו To

beethoven בית אבא גדליה ב (בראשית א:ב) תהו ובוהו

The Sign: **Wel**come

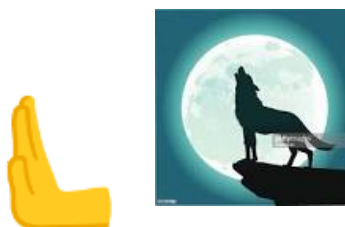
A **welcome** mat.

2,2,2,2, השביעי, 2,2,2,2, השני, 2,2,2,2, השלישי, 2,2,2,2, הרביעי, 2,2,2,2, החמישי, 2,2,2,2, הששי, 2,2,2,2, השביעי, 2,2,2,2,

To על מנת שתלמדני כל התורה כולה (שבת לא.) To

To Big Dog Dad's House בית אבא גדליה

Joke : what did the weaver say when he ran out of woof thread? (The answer is at the end.)

The Third Worm

וסימניך

The Circle of Life: "And Then The worms eat the lions when they die." (Lion King (A **N**udnicker **N**oted "Ants" **N**oun **N**ot **N**otated In Line Instead "**W**orms" **W**ord **W**as **W**ritten. The Nudnicker **W**as **W**ondering **W**hy, along **W**ith **W**hy **W**ombats are a**W**ake at **O**ne in the morning (since they are nocturnal).))

Joke: What is worse than biting into an apple and finding a bug?

Answer: Finding half a bug.

A bug in a container:

("השמיר" סוטה מח:)

A half a bug in a container:

(שבת צ:)

ואילא דעינבי (שבת צ:)

This is the third species of worm in יהודה ר' list of worms that are סכנתא (dangerous if ingested). I use this as a סימן to remember the שמעתא of אילא ר' in כריתות:

אמר רבי אילא אכל מעשר דגן ותירוש ויצהר לוקה שלש (כריתות ד:)

Rabbi EE'la said if someone eats (*ma'aser sheni*) wheat, wine, and oil, outside of Jerusalem he incurs **three** sets of lashes (מלקות).

דאמר ר' אילא באושא התקינו המבזבו אל יבזבו יותר מחומש וכו'. (ערכין כח.)

The אילא worm in יהודה ר' list in מסכת שבת is one of five. This is a סימן to remember that אילא ר' said "The Sages enacted in Usha that one who is dispersing his wealth to the poor should not disperse more than one fifth of it."

The Talmudic Circle Of Life

דתניא צבוע זכר לאחר שבע שנים נעשה עטלף עטלף לאחר שבע שנים נעשה ערפד ערפד לאחר שבע שנים נעשה קימוש קימוש לאחר שבע שנים נעשה חוח חוח לאחר שבע שנים נעשה שד שדרו של אדם לאחר שבע שנים נעשה נחש והני מילי דלא כרע במודים (בבא קמא טז.).

For it was taught in a Baraisa: A male Tzavoa after seven years becomes a bat; A bat after seven years becomes an Arpad; An Arpad after seven years becomes a nettle; a nettle after seven years becomes a thorn; A thorn after seven years becomes a demon.

The Baraisa tells of yet another type of transformation:

The spine of a deceased person after seven years becomes a snake.

The Gemara qualifies this last teaching:

But this is only so if he did not bow during prayer when saying: "We thank you ..." (This is the next to last blessing of the shmoneh esray prayer).

גמרא מהרש"א explains this:

מהרש"א בב"ק טז. ד"ה דתניא צבוע זכר לאחר שבע שנים נעשה וכו'. והיינו דוקא צבוע זכר הוא משתנה לכמה מינין בכל ז' שנים כדמסיק אבל צבוע נקבה אינה משתנה למין אחר עד ע' שנים כדמוכח פרק קמא דבכורות אפעה לע' שנים אחר שנולד הוא מתעבר ואפעה הוא תרגומו של צבוע כמ"ש הערוך ובספר ישעיה פרש"י אפעה ושרף מעופף וגו' מין נחש רע ואין בעולם כ"א שנים זכר ונקבה והם יולדים לשבעים כו' א"ש אבל מתוך שמעתין אינו מוכח כן אלא דהזכר משתנה לשבע שנים ואפשר דאפעה דקרא לאו היינו אפעה דתלמודא ואיך שיהיה הוא מבואר כל המוליד מוליד בדומה לו וכמו שהאפעה הוא רע שבנחשים והוא מין חיה משתנה הוא ומוליד בדומה לו דבר רע בעופות לעטלף וערפד ואח"כ לאילנות הגרועים ורעים לקימוש וכוכ עד שאח"כ נעשה שד המזיק ומייתי דומיא דהכי שדרו של אדם הרע שאינו כורע במודים מוליד בדומה לו נחש לאחר שבעה דכן הוא עיבורו של נחש לו' שנים כדאמרינן פ"ק דבכורות וענינו כמ"ש התוס' לפי שמצוה לכרוע וכי זקיף זקיף כחויא כו' ע"ש דענין הכריעה לשם ה' היא הכנעה והשפלה היפך מעשה הנחש כדאיתא פ"ק דסוטה אמרתי יהלך בקומה זקופה ולא יתגאה ועתה על גחונך תלך ולזה אמרו שיהיה אדם נכנע בכריעה דכי כרע כרע כחזירא דהיינו היפך טבעו שדרכו של חזירא להיות זקוף וכי זקיף זקיף כחויא דהיינו נמי היפך טבעו אחר שנאמר בו על גחונך תלך ודרכו בכריעה ולקחו לסימן ה' זקוף כפופים שגם בזקיפה יהא נזהר שלא תהיה דרך גאווה כדרכו אלא היפך טבעו והשתא מי שאינו כורע ועומד בזקיפה כדרכו הרי שדרו עושה מעשה נחש הראשון כשהיה מהלך זקוף וראוי להיות נענש כנחש וע"כ נעשה נחש לאחר ז' שנים כתולדתו כצ"ש ודו"ק

תליתאי תליתאי

Tersero

במערכא אמרי לשון תליתאי קטיל תליתאי הורג למספרו ולמקבלו ולאומרו (ערכין טו):

In the west they say: The third tongue (תוספות and רש"י between מחלוקת) kills three: The tongue kills the one who speaks the הרע, the one who accepts it, and the one about whom it is said.

אמר ר' חמא בר' חנינא מה תקנתו של מספרי לשון הרע אם תלמיד חכם הוא יעסוק בתורה שנאמר מרפא לשון עץ חיים ואין לשון אלא לשון הרע שנאמר חץ שחוט לשונם ואין עץ אלא תורה שנאמר עץ חיים היא למחזיקים בה

(ערכין טו):

R' Chama the son of R' Chanina said: What is the remedy for speakers of Lashon Hora? If he is a torah scholar he should engage in the study of Torah as it says: "The cure of a tongue is the tree of life". Now "tongue" refers to none other than lashon hora as it says "Their tongue is a sharpened arrow". And "The tree of life" is none other than the Torah, as it says: "It is a tree of life to those who grasp it."

Follow with me here. The Lashon Hora (Which is the תליתאי or "Third Tongue") kills תליתאי or three. The remedy for it if he is a תלמיד חכם is to involve himself with תורה study. Interestingly enough, the תורה also has this third תליתאי business going on with it.

דרש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא בריך רחמנא דיהב אוריין תליתאי לעם תליתאי על ידי תליתאי ביום תליתאי בירחא תליתאי כמאן כרבנן (שבת פח).

Also we say that the learning itself should be divided into thirds.

אמר ר' ספרא משום ר' יהושע בן חנניא מאי דכתיב ושננתם לבניך אל תקרי ושננתם אלא ושלשתם לעולם ישלש אדם שנתינו שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד מי יודע כמה חיי לא צריכא ליומי (קידושין ל).

What is the connection between learning תורה and saying הרע לשון?

The תורה Jackpot

ענן ענן ענן (יומא ד.
אש אש אש (שקלים טז):
אור אור אור (שבת פח).

Let's see here. We brought שיטות of יהודה ר'. Then we brought מאיר ר'. Who's next? Oh, right! שמעון ר'.

ר' שמעון

Is it even the same species?

גמל גמל

וכו. תלמוד לומר גמל ... טמא הוא הוא טמא ואין טמא הנולד מן הטהור טמא אלא טהור ר' שמעון אומר גמל גמל שני פעמים אחד גמל הנולד מן הגמלה ואחד גמל הנולד מן הפרה ורבנן האי גמל גמל מאי עבדי ליה חד לאגור עצמו וחד לאסור חלבו ור' שמעון לאסור חלבו מנא ליה נפקא ליה מאת הגמל ורבנן אתים לא דרשי וכו. (בכורות ו:)

The Torah States: Camel ... It is not kosher. only **it** is not kosher, but a non-kosher animal that is born from a kosher animal is kosher. R' Shimon says: The verse states: Camel, camel, two times one term refers to a camel that was born to a female camel; **and one refers to a camel that was born to a cow**. As for the Rabbi's, what do they do with this repeated Camel Camel? One mention of the word serves to prohibit the actual animal itself, i.e. its meat, and the other one serves to prohibit its milk. Now, R' Shimon, from where does he know to prohibit its milk? He derives it from the word את in the phrase את הגמל. However the Rabbi's do not expound את in general etc...

The גמרא in חולין qualifies the שיטה of ר' שמעון:

דאמר ר' שמעון קלוט בן פרה אסור הני מילי היכא דיצא לאויר העולם אבל במעי אמו שרי (חולין סח:)

Meaning as a בן פקועה

One Hump or Two?

- Bactrian camels have two humps - like the letter "B". The humps are used to store fat that converts to energy when needed. Bactrian camels are shorter and heavier than the one-humped dromedary camels found in Africa and the Middle East. (Denver Zoo)

The one-humped Dromedary makes up 94% of the world's camel population. The two-humped Bactrian camel makes up 6% (Google AI)

Camelic Expressions

Here are two **camelic expressions** found in ש"ס:

1. אמר ר' פפא היינו דאמרי אינשי נפיש גמלי סבי דטעיני משכי דהוגני (סנהדרין נב).
Rav Papa said: This bears out what people say: "Many old camels are laden with the hides of the young ones."
2. אמר מר זוטרא בר טוביה אמר רב היינו דאמרי אינשי גמלא אזלא למיבעי קרני אודני דהוו ליה גזין מיניה (סנהדרין קו).

Mar Zutra Bar Tuvya said in the name of Rav: This is what people say: "The camel that went to get horns had its ears cut off.

ר' שמעון

Three Things ר' שמעון Permits Benefit From

There are three things whereas the others forbid getting the benefit from it, ר' שמעון permits getting benefit from them.

1. אילימא מדאסר רחמנא בשר בחלב הא לחודיה שרי ואימא חלב לחודיה אסור באכילה ומותר בהנאה בשר בחלב בהנאה נמי אסור ולרבי שמעון דשרי בהנאה משכחת לה למילקי אל בישוליה (בכורות ו:)
2. ר' שמעון אומר חמץ לפני זמנו ולאחר זמנו אינו עובר עליו בלא כלום (פסחים כח:)
3. דתניא פטר חמור אסור בהנאה דברי רבי יהודה ורבי שמעון מתיר (בכורות ט:)

So the three things here are פטר חמור and בשר בחלב, חמץ שעבר עליו הפסח and

שמעון שמעון ושמעון (סנהדרין יז:)

איתיביה ר' שמעון בן אליקים לר' אלעזר הלכות חל על מחוסר זמן אמר ליה זו אינה משנה ואם תמצא לומר משנה רבי שמעון בן יהודה היא משום רבי שמעון דאמר מחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר והרי הוא כבכור מה בכור קדוש לפני זמנו וקרב לאחר זמנו אף מחוסר זמן קדוש לפני זמנו וקרב לאחר זמנו (בכורות נו:)

So it comes out at the end that ר' שמעון בן אליקים was quoting a בריתא that delineated the שיטה of ר' שמעון בן יהודה according to the version of ר' שמעון בן יהודה. If you ever forget where this is in look at the last two letters in the name שמעון.

Tangentially, I want to throw in here a second שיטה of ר' שמעון בן יהודה בשם ר' שמעון which concerns נכנסין לדיר להתעשר (בכורות נז:). aren't טומטום ואנדרוגינוס and מעשר בהמה,

Finally here is a third שיטה of ר' שמעון בן יהודה, concerning מעשר בהמה.

ר' שמעון בן יהודה אומר משום ר' שמעון אף התשיעי אינו קדוש אלא אם כן נעקר שם עשירי הימנו (בכורות נט:)

R' Shimon Ben Yehuda disagrees here and states that even the ninth one is not sanctified on the basis of being called "tenth" unless the designation as "tenth" was uprooted from the real tenth one. I.e. only when the ninth one is called "tenth" instead of the real tenth one, and the real tenth one is not subsequently called "tenth", does the ninth one possess a degree of sanctity. Thus, in the Mishnah's first case, where the person called the ninth one "tenth" and the tenth one "ninth", the ninth one is sanctified. But in the latter case, where he called both of them "tenth", the ninth one is not sanctified

(Rashi). (Artscroll Note 1)

Joke: What brand of cigarettes did אברהם עבד אליעזר smoke?

Answer:

ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו (בראשית כד:י)

He took a pack of CAMEL's.

"uh, technically there are 20 cigarettes in a pack, and Eliezer took ten, so technically you should say that he took a half a pack."

"Ayy, Ayy, Ayy, Nudnikita

Por Que?!"

Disclaimer: Smoking is bad for your health. This joke is not meant to condone smoking, or to make light of the danger that smoking can pose for one's health.

The Difference Is In The Neck

1. תנא וצוארו שקוט ושמוט דחביא מחבא שמוט דאריך ושמוט (בכורות מג:)

A Braisah taught And someone whose neck is *Shakut* or *Shamut*. *Shakut* means that it is hiding, and *shamut* means that his neck is long and it appears as if his head is dislocated. (These two blemishes are disqualifying for a Kohen to serve in the המקדש בית.)

2. אמר ר' אחא בר רב הונא אמר ר' ששת שאני גמל הואיל וצוארו ארוך (עירובין כ:)

A camel is different since it's neck is long.

3. ושאני חגב הואיל וצוארו דומה לצואר בהמה (עבודה זרה נא.)

And the locust is different since it's neck is similar to the neck of a בהמה.

4. ת"ר חמשה נבראו מעין דוגמא של מעלה וכו'. שאול בצוארו וכו'. (סוטה י.)

The Rabbi's taught: There were five who were created similar to the higher realm. etc. And שאול with his neck etc.

"ג"

"You win again"

תנאים ואמוראים :

The father's name of the Tanna גמלא בן אלעזר 'ר's name is spelled three different ways throughout ש"ס:

אבא אלעזר בן גימל (ביצה יג:)

אבא אלעזר בן גומל (בכורות נח:)

אבא אלעזר בן גמלא (גיטין ל:)

Perhaps this comes to teach us that we shouldn't be Nudnik's when it comes to the exact spelling of the names found in ש"ס.

🤪 "Whoa Whoa Whoa! What's wrong with being a Nudnik?"

camelCase

gimelGomelGamla

$$1 + 2 = 3$$

גמל גמל גמל

Here are three more camelic expressions found in ש"ס:

1. אמר ר' כהנא אמרי אינשי מגמלא אונא (שבועות יא:)
2. כדאמרי אינשי לפום גמלא שיחנא (כתובות סז.).
3. אמרי אינשי גמלא במדי אקבא רקדא הא קבא והא גמלא והא מדי ולא רקדא (יבמות מה.).

Ciao Chow

גמל גמל גמל

Saying farewell to the food.

1. אב"י הוה יתיב קמיה דרבה חזא דקא מדלי תכא מקמיה אמר להו עדיין לא קא אכלינן אתו קא מעקרי תכא מיקמן אמר ליה רבה פטרתן מלומר מה נשתנה : (פסחים קטו):

It was that אב"י was sitting before רבה (during the seder table ceremony on the first night of passover). אב"י saw that they were removing the table from before him, so he told them, "We haven't eaten yet, and you are taking the table away from us?!" Whereupon רבה said to אב"י, "You have removed us from the obligation to say the מה נשתנה 'Why is this night different from all other nights' portion of the Seder table ceremony.

2. ואמר אב"י מריש הוה אמינא האי דלא שקיל מידי מפתורא כי נקיט איניש כסא למשתי שמא יארע דבר קלקלה בסעודה אמר לי מר משום דקשי לרוח צרדא ולא אמרן אלא דשקיל ולא מהדר אבל משקל ואהדורי לית לן בה ולא אמרן אלא חוץ לארבע אמות אבל תוך ארבע אמות לית לן בה ולא אמרן אלא מידי דצריך לסעודתא אבל מידי דלא צריך לסעודתא לית לן בה (חולין קה):

פרש"י ד"ה דבר קלקלה . שמא יכעוס השותה שחפץ באותו דבר הניטל וכי יכעוס וסתכן ויחנק

And אב"י said, "Originally I would have said the reason we don't remove anything from the table when one of the diners is holding a cup to drink from, is because a matter of destruction might occur as a result during the meal (Rashi explains that this means that the drinker might become angry because the item that he wants to eat or drink is being carried away, and this will cause the drinker to become endangered and choke). The master (רבה) told me it is on account of it causes a difficulty via the causing of the *Tzrada* spirit to take hold of the drinker. This is only true if the item is taken without being returned, however if it is returned, than there is no concern. Likewise this is only true if the item is removed to a new location that is more than four אמות away, however if it is removed to a new location that is still within four אמות of the original location there is no concern. Likewise the removal of the item only poses a danger if the item is something which is necessary for the meal, however, if the item is not something which is necessary for the meal, there is no concern.

3. הוא גמלנו הוא גומלינו הוא יגמלנו לעד He sustains us, he sustained us, and he will sustain us forever

- this is an excerpt from the Grace After Meal Benediction ברכת המזון

4. נשרפו חטיף בעלייה (בב מציעא מז): -

Your wheat has burned in the attic.

וסימניך

פלג פגם גפן

A requirement of three, an acquirement of three, and an extrapolation of three.

ובגפן שלשה שריגם (בראשית מ:י)

פלג : דדרו באגרא

(ביצה ל.) (בבא מציעא פג.)

(תוספות ד"ה דדרו בריגלא ביצה ל.)

פי' בעת שקורים פורק"א ועשוי כמין רגל לידרו באגרא בין שנים במוט על כתפיהם דהיינו שנוי והוי להקל כפ"ה . וקשה דבסוף פרק האומנין (ב"מ פג.) משמע דמשאוי כבד נושאין בקל ברגלא מבאגרא. אלא נראה דאפילו מכביד יותר מכל מקום לא חיישינן כיון דמשנה מדרך חול וכן נמי פירש הקונטרס גבי דדרו באגרא לידרו באכפא ואפילו נמי אין להקל מכל מקום שנוי הוא :

פגם : בושת הכל לפי המבייש והמתבייש

(כתובות מ.) (בבא קמא פג.)

The next word in the משנה in כתובות is וכו. וכו. פגם וכו.

גפן:

A requirement of three by הונא ר', and an acquirement of three by a man in the ברייתא.

ת"ר איזהו שוטה היוצא יחידי בלילה והלך בבית הקברות והמקרה את כסותו איתמר רב הונא אמר עד שיהו כולן בבת אחת וכו. וכו. (חגיגה ג:)

ת"ר איזהו סריס חמה כל שהוא בן עשרים ולא הביא שתי שערות ואפילו הביא לאחר מכאן הרי הוא כסריס לכל דבריו ואלו הן סימניו כל שאין לא זקן ושערו לקוי ובשרו מחליק רשב"ג אומר משום רבי יהודה בן יאיר כל שאין מימיו מעלין רתיחות ויש אומרים כל המטיל מים אוין עושה כיפה ויש אומרים כל ששכבת זרעו דוחה ויש אומרים כל שאין מימיו רגליו מחמיצין אחרים אומרים כל שרוחץ בימות הגשמים ואין בשרו מעלה הבל רבי שמעון בן אלעזר אומר כל שקולו לקוי ואין ניכר בין איש לאשה ואינו היא אילונית כל שהיא בת עשרים ולא הביאה ב' שערות ואפי' הביאה לאחר מכאן הרי היא כאילונית לכל דבריה ואלו הן סימניה כל שאין לה דדים וצתקשה בשעת תשמיש רבן שמעון בן גמליאל אומר כל שאין לה שיפולי מעים כנשים רבי שמעון בן אלעזר אומר כל שקולה עבה ואינה ניכרת בין איש לאיש איתמר סימני סריס רב הונא אמר עד שיהו כולם וכו. וכו. (יבמות פ:)

המקדש אישה ובתה או אישה ואחותה כאחת אינן מקודשות ומעשה בחמש נשים ובהן שתי אחיות וליקט אדם אחד כלכלה של תאנים ושלחן היתה ושל שביעית היתה ואמר הרי כולכם מקודשות לי בכלכלה זו וקיבלה אחת מהן ע"י כולן ואמרו חכמים אין אחיות מקודשות אמר רב ש"מ ממתניתין ארבע ונקיט רב בידיה תלת וכו. וכו.

(קידושין נ:--נב.)

It comes out in the end that he acquires the three women who are not related to each other. There is no requirement for him to marry these three women all at the same time. This is just the case of the משנה where this man marries three women simultaneously, because that is what he wants to do. He doesn't

end up marrying either of the women that are sisters of each other because of הרבה's principle of כל שאינו בזה אחר זה אפילו בבת אחת אינו, any two actions which are viewed as not effective if done one after the other, than even if they are done simultaneously they are not effective.

3

Las Tres Preguntas Del Juan The Wondering Wombat of Guanajuato

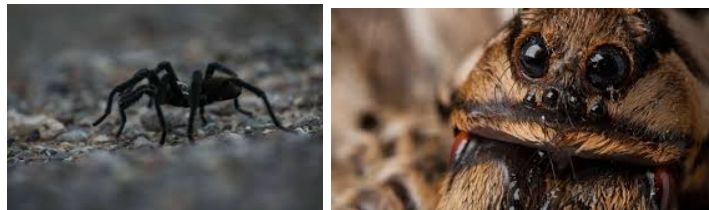

1. Me pregunto, si un vegetariano puede comer galletas de animales?

2. Si un gusano se muere, se lo comen sus amigos?

“Quatro ojos pueden ver mejor que dos.”

Por supuesto que dos pueden ver mejor que uno.

“Not sure what **is my purpose** here. Yo no tengo ocho ojos, solo ocho manos.” -Senior Pulpo Octopus

3. Me pregunto si puedes decir que “ocho ven mejor qué todo”?

“uh, technically there are no wombats in guanajuato. Nada más que perros.”

“Callate, nudnik. I’m from guanajuato ok.”

$$1 + 2 = 3$$

$$2 + 1 \neq 3$$

"!=" in Javascript means "Not Equal to"

וסימניך

דאמר ר' יוחנן ראה אחת בלילה ושנים ביום מביא שנים בלילה ואחת ביום אין מביא (כריתות ח.).

The פסחים in גמרא to remember this is the סימן:

אמר רב נחמן אמר רב תרי קמיה תכא וכו'. דכולי עלמא תרי אתכא וחד לבתר תכא לא מצטרפי וכו'. (פסחים קי:)

So you have two possible scenarios. Either two than one, or one than two.

Titled Talmudic Excerpts

להבדיל. Perhaps a title to a talmudic excerpt is like marketing is to a business.

Here I present a series of titled Talmudic excerpts.

Alejandro the Dichotomous Hippopotamus

אמר להן בימא יאי למידר או ביבשתא יאי למידר אמרו ליה ביבשתא יאי למידר דהא כל נחותי ימא לא מיתבא דעתיהון עד דסלקין ליבשתא (תמיד לב.).

[Alexander] said to them, "Is it better to dwell upon the sea, or is it better to dwell upon dry land?" They said to him, "It is better to dwell upon dry land, because all the seafarers' minds are not settled until they disembark upon dry land."

"Actually I appreciate a well-balanced mixture of both living on the land, and living in the water." -Senior Alejandro The Dichotomous Hippopotamus

אמרו טרודא הוא דין (סנהדרין כו.).

They said he is dichotomous.

According to the Google AI:

Hippos are semi-aquatic animals that live in rivers, lakes, and swamps throughout sub-Saharan Africa.

They spend most of their days submerged in water to avoid overheating. They come out at night to feed on grass and other vegetation.

They come out meaning out onto the land. OK, but even The Dichotomous Hippopotamus doesn't say:

(i.e. He would say "Water, Land")

The hippo is one of the largest mammals on Earth. -PBS

Interesting Hippopotamus fact: Hippo/Mass

3,300 – **4,000** lbs

Male, Adult

2,900 – 3,300 lbs

Female, Adult

"Woah! I just ate. I feel so full" -Mr. Dichotomous

A Preventing Of A Pilfering

אמר שמואל אנה להא מילתא חלא בר חמרא לגבי אבא דאילו אבא הוה סייר נכסיה תרי זמני ביומא ואנה לא סיירנא אלא חדא זימנא שמואל לטעמיה דאמר שמואל מאן דסייר נכסיה כל יומא משכח אסתירא אביי הוה סייר נכסיה כל יומא ויומא יומא חד פגע באריסיה דדרי פתכא דאופי אמר ליה הני להיכא אמר ליה לבי מר אמר ליה כבר קדמוך רבנן (חולין קה).

אמר רשב"ג נוהגין היו בית אבא שהיו נותנין כלי לבן לכובס נכרי שלשה ימים קודם לשבת וכו'. וכו'. תניא א"ר צדוק כך היה מנהגו של בית רבן גמליאל שהיו נותנין כלי לבן לכובס ג' ימים קודם לשבת וצבועים אפילו בע"ש ומדבריהם למדנו שהלבנים קשים לכבסן יותר מן הצבועים אביי הוה יהיב ליה ההוא מנא דצביעא לקצרא אמר ליה כמה בעית עילויה א"ל כדחירא אמר ליה כבר קדמוך רבנן (שבת יט.).

As versatile as a vermin, the vituperous sharecropper vehemently vied for a vestige of a vestige of a verisimilitudal vernacular vehicle of verbs and adverbs that would validate him vis a vis a viable vindictive verdict. אביי's valuables were salvaged by the pre-emptive proclamations of preliminary protocol, that prevented pilfering of provisions and price gouging, proclaimed by the prestigious pulpit preachers that protected אביי from probable pernicious plans porported to become perpetrated by paraders of pristine presidential perfection, and precipitators of pandemonium. He was also protected by the pre-sabbath principles of the prophets of the psychological processes of the profiteers possibly of pumbedisa. These practical protocols are so impressive they are sure to give even Paul Plotzker the Pondering porpoise, and Phil Plotzker the Deep Thinking Dolphin a plunge for their pennies. They are even sure to give Eduardo the Arabian a Chase for his Cash, and a dash for his dough. It is sure to make him hightail it for his hay. It is sure to give him a run for his receivables, and a Bolt for his Bitcoins.

Was Poor ר' יהודה

דביתהו דר' יהודה נפקת נקטת עמרא עבדה גלימא דהוטבי כד נפקת לשוקא מיכסיא ביה וכד נפיק רבי יהודה לצלויי הוה מיכסי ומצלי וכד מיכסי ביה הוה מברך ברוך שעטני מעיל זימנא חדא גזר ר' שמעון בן גמליאל תעניתא ר' יהודה לא אתא לבי תעניתא אמרין ליה לא אית ליה כסויא שדר ליה גלימא ולא קביל דלי ציפתא ואמר ליה לשלוחא חזי מאי איכא מיהו לא ניחא לי דאיתהני בהדין עלמא (גדרים מט:ג).

Rabbi Yehuda's absent accoutrement inhibited his ability to observe Rabban Shimon Ben Gamliel's day of abstaining from ingestion, and earnest entreatment through prayer. He assertively affirmed his unwillingness to attend by announcing his aversion to earthly assets of this world.

So Poor.

So Cheap : Only A זוז

Here are three places where the גמרא describes something sold so cheap that it only costs a זוז.

1. שאני התם דאמר ליה לדידי סגי לי בנטירא בר זוזא (בבא קמא כ:)
2. אמר רב פפא ונאידינא נהוג עלמא אפילו בצרדא בר זוזא (מועד קטן כז:)
3. עולא איקלע לפומבדיתא קריבו ליה טירינא דתמרי אמר להו כמה כי הני בוזא אמרו ליה תלת בוזא אמר מלא צנא דדובשא בוזא ובבלאי לא עסקי באורייתא בליליא צערובו אמר מלא צנא סמא דמותא בוזא בבבל ובבלאי עסקי באורייתא (פסחים פח.).

וסימניך: זהב בזה

1. אמר ר' חסדא שבעה זהבים הן זהב וזהב טוב וזהב אופיר וזהב מופז וזהב שחוט וזהב סגור וזהב פרוים זהב וזהב טוב דכתיב וזהב הארץ ההוא טוב זהב אופיר דאיתי מאופיר זהב מופז שדומה לפז זהב שחוט שנטוה כחוט זהב סגור בשעה שנפתח כל החנויות נסגרות זהב פרוים שדומה לדם הפרים רב אשי אמר חמשה הן וכל חד וחד אית ביה זהב וזהב טוב תניא נמי הכי בכל יום היה זהבה ירוק והיום אדום והיינו זהב פרוים שדומה לדם הפרים (ימא מה).

ז Seven Golds according to Rav Chisda

ה Five golds according to Rav Ashi

ב There are two golds that are intermixed with each of the five golds according to Rav Ashi

2. יום טוב הסמוך לשבת בין מלפניה בין לאחריה היו כל המשמרות שוות בחילוק לחם הפנים חל להיות יום אחד להפסיק בינתיים משמר שזמנו קבוע היה נוטל עשר חלות והמתעכב נוטל שתיים ובשאר ימות השנה הנכנס נוטל שש והיוצא נוטל שש רבי יהודה אומר הנכנס נוטל שבע והיוצא נוטל חמש הנכנסין חולקין בצפון והיוצאין בדרום וכו'. (סוכה נו).

ז According to Rabbi Yehuda the entering Mishmar Guard would take seven loaves

ה According to Rabbi Yehuda the exiting Mishmar guard would take five loaves

ב בדרום It was apportioned to the exiters in the South

3. אבל לא סנדל המסומר וכו'. א"ר יהודה אמר שמואל לא שנו אלא לחזק אבל לנוי מותר וכמה לנוי ר' יוחנן אמר חמש בזה וחמש בזה ור' חנינא אמר שבע בזה ושבע בזה (שבת ס:)

ב Two Shoes

ז Rabbi Chanina says it is seven on each shoe

ה Rabbi Yochanan says it is five on each shoe

Coined (aphorisms, adages) Phrases

יא כב ט יח 11 22 9 18

Here are a few phrases having to do with coins (prices) in Talmudic times such as the זוזא for example.

והתניא אחרים אומרים מנין שעל בעל הבור להעלות שור מבורו תלמוד לומר כסף ישיב לבעליו והמת אמר ליה אביי לרבא האי טורח נבילה היכי דמי אילימא דבבירא שויה זוזא ואגודא שויה ארבע כי טרח בדנפשיה קטרח אמר ליה לא צריכא דבבירא שויה זוזא ואגודא נמי שויה זוזא ומי איכא כי האי גוונא אין דהא אמרי אינשי כשורא במתא בזוזא כשורא בדברא בזוזא (בבא קמא יא:)

The Gemara adduces support for its new interpretation of the dispute: And this has been taught in another Baraisa: Others say: From where do we derive that it is incumbent upon the owner of the pit to raise the dead ox from his pit? Scripture teaches: *The owner of the pit ... Shall return money to the animal's owner and the carcass*. This second opinion, which reflects the view of Abba Shaul, states that the damager must bring the carcass from the accident site. The unrecorded opposing opinion, which accords with that of our Baraisa's Tanna Kamma, holds that the damaged party must retrieve it himself.

The Gemara questions the need for a Scriptural teaching in the case of a pit:

Abaye said to Rava: What is this case of incurring the "trouble" of transporting the carcass? If we say that in the pit the carcass is worth a Zuz while at the edge of the pit it is worth four zuzim, then when the damager troubles himself to remove the carcass from the pit and bring it to its owner, he troubles himself for his own benefit! Why, then, must Scripture formally obligate him to transport the carcass from the accident site?

The Gemara answers: Rava said to Abaye in reply: There is no difficulty! Indeed! The verse is needed for in the pit the carcass is worth a Zuz, and at the edge of the pit as well it is worth a Zuz. Hence, the damager does not reduce his liability by raising the carcass. *He shall return ... the carcass* is therefore needed to teach that he is required to raise and return it.

The Gemara asks: But is there such a thing as this, that making an object more accessible does not increase its value?!

The Gemara answers: Yes, for people say: "A beam in town is sold for a Zuz and a beam in the field is sold for a Zuz.

ושצלתה מרובה מחמתה כשרה: הא כי הדדי פסולה והא תנן באידך פירקין ושחמתה מרובה מצילתה פסולה הא כי הדדי כשרה לא קשיא כאן מלמעלה כאן מלמטה אמר רב פפא היינו דאמרי אינשי כוזא מלעיל כאיסתרא מלתחת: (סוכה כב:)

The Mishnah stated: And whose shade exceeds its sunlight is valid.

The Gemara infers: It is only if the shade exceeds the sunlight that the succah is valid. But if the shade and sunlight are equal to one another, the succah is invalid.

The Gemara asks: But we have learned in the Mishnah in another chapter: Or whose sunlight exceeds its shade is invalid, which implies: It is only if the sunlight exceeds the shade that the Succah is invalid. But if

the sunlight and shade would be equal to one another, the succah is valid. Thus the implications of these two Mishnahs are contradictory! - ? -

The Gemara answers: There is no difficulty. Here, in our Mishnah, which implies that a succah with equal amounts of shade and sunlight is invalid, it refers to the shade and sunlight above, at the level of the S'chach. Here, in the first Mishnah of the previous chapter, which implies that a Succah with equal amounts of shade and sunlight is invalid, it refers to the shade and sunlight below, on the floor of the Succah.

The Gemara remarks that the phenomenon upon which this answer is based is reflected in an aphorism:

Rav Papa said: This phenomenon of light diffusing as it moves further from its source is captured by that which people say: "The size of a Zuz above, becomes the size of an Istara below," i.e. sunlight that shines through a hole on top the size of a Zuz (a small coin) will spread to the size of an Istara (a larger coin) on the floor below.

אמר ליה בר הי הי להלל מאי דכתיב ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עובד אלקים לאשר לא עבדו היינו צדיק היינו עובד אלקים היינו רשע היינו אשר לא עבדו א"ל עבדו ולא עבדו תרויהו צדיקי גמורי נינהו ואינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחד א"ל ומשום חד זמנא קרי ליה לא עבדו א"ל אין צא ולמד משוק של חמרין עשרה פרסי בזוזא חד עשר פרסי בתרי זוזי (חגיגה ט:)

Bar Hay Har said to Hillel: What is the meaning of the verse *and you shall return and see the difference between the righteous and the wicked, and between the server of God and the one who didn't serve him*. This "wicked" clause is the same as this "one who did not serve God" clause. So why does the verse repeat this? Hillel answered: The one who served God and the one who didn't serve God they are both purely righteous. However, one who reviews his learning one hundred times is not comparable to one who reviews his learning one hundred and one times. Bar Hay Hay asked: "Do you mean to tell me that because of not reviewing his learning one extra time, this person is referred to as "one who didn't serve God"? Hillel responded: Yes! Indeed! Take a look at the prices of the donkey carrying delivery services market as an example of this phenomenon. Ten Parsa'os (measurement of distance) cost one Zuz, and eleven Parsa'os cost two Zuz.

כי אתא רב דימי אמר אמרי במערבא מלה בסלע משתוקא בתרין (מגילה יח.)

When Rav Dimi came to Babylonia from Eretz Yisrael, he said: In the west (i.e. Eretz Yisrael) they say the following adage: If a word is worth one Selah, silence is worth two.

"Silence"

One more:

אמר רב חמא מאי דכתיב בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע בלב נבון תנוח חכמה זה לתמיד חכם בן תלמיד חכם ובקרב כסילים תודע זה לתמיד חכם בן עם הארץ אמר עולא היינו דאמרי אינשי אסתירא בלגינא קיש קיש קריא (בבא מציעא פה:)

Rav Chama said: What is the meaning of that which is written: *Wisdom rests quietly in the heart of the understanding man; but amongst simpletons, it makes itself known.*

Wisdom rests quietly in the heart of the understanding man. This refers to a Torah scholar who is the son of a Torah scholar.

But amongst simpletons it makes itself known. This refers to a Torah scholar the son of an ignoramus.

עולא said: This bears out what people say: A single סלע in a pitcher makes a lot of noise.

Artscroll note (7) . If, on the other hand, the pitcher was full of סלע's, shaking it would not make much noise (*Rashi*). Similarly, if the family were full of Torah scholars, this one Torah scholar would not be so prominent.

Phil Plotzker The Deep Thinking Dolphin

The Dolphin

The Thinker

The Porpoise

The Ponderer

Phil Plotzker:

As a Deep Thinking Dolphin I know my purpose is to think deep thoughts. Here are some of the deepest thoughts I've ever had.

1. If humans on the surface have all the money in the world, how is it that we animals and fish survive (without money)?
2. If humans on the surface aren't able to jump through hoops in the air while jumping out of the water, how do they earn their fish?
3. If humans on the surface were to lose their fascination by our ability to jump through hoops out of the water, would we become poor?
4. If humans throw quarters into wishing wells, why aren't they ever throwing even a penny into the sea?
5. If a starfish is a **Keystone**, and all it ever does is sit on its **keyster**, why can't a dolphin be a rockstar with out jumping through hoops in the air with his bottom so far from the ocean's?
6. As a deep thinker, I don't think you should be surprised that I am well versed in ש"ס. It says in הלל, מסכת סוכה , it is brought down about הלל:

אף הוא ראה גולגלת בים וכו'. (סוכה נג.)

"Even he saw a skull in the water, and he said because you drowned, you were drowned."

I don't understand why it says the word "Even". How is this connected to the statement that preceded it? How does this makes sense? Along the same lines, I never understood how could humans that are sea sick regurgitate if they haven't even gurgitated yet to begin with? How could you do something a second time, without having done it a first time? So I want to answer the הלל question as follows: I believe this is a good answer because of its simplicity. The first מימרא about כאן הכל כאן אני is about seeing the שכינה's presence, in the בית המקדש. This is according to the explanation that רש"י gives. The next מימרא is possibly not in the בית המקדש. All he says is תבא אל ביתי אני אבא אל ביתיך. Perhaps this is a reference to learning anywhere as the פסוק quoted as the source which is וברכתך אלקי אבא אליך וברכתך פסוק. This is the same פסוק quoted in פרקי אבות that is the source that wherever there is learning the שכינה rests its presence there. בכול מקום. "Anywhere". So again it is the presence of the שכינה, but not necessarily in the בית המקדש like the first מימרא. This is how I explain the term "אף" and what it is doing here. Even in the crime scene of a murder, even while looking at a skull of someone who was drowned in cold blood, even here הלל was able to see the hand of heaven, and the divine presence. I want to say you see this in his statement of על דאטפת אטפוך because you drowned someone else, you were drowned. He saw justice, despite for example the possible reactions of others to such an event. Others might have decided that there is no Justice, and the world runs on its own without a G-d All-mighty חס ושלום. Even here הלל was able to see the hand of heaven. That is why it says אף. I want to point out that there is one example of a fulfillment of something, that preceded the knowledge of the knowledge of the predestinedness of the fulfillment of that thing.

דרש רבא מאי דכתיב אז אמרתי הנה באתי במגילת ספר כתוב עלי אמר דוד אני אמרתי עתה באתי ולא ידעתי שבמגילת ספר כתוב עלי התם כתיב הנמצאות הכא כתיב מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משכתי

(יבמות עז.)

So from the perspective of Hashem David's "coming" was the second step, or the fulfillment of that which was already written. However, from the perspective of דוד, his coming came before his knowledge of that which was already written. So in this way you have the second "step" coming before the first step. Meaning because if a tree falls in a forest, and there is no one there to hear it make a sound etc... I want to ask in the גמרא with דוד, why does it say עתה באתי. The פסוק says הנה באתי so why does רבא use this different word עתה? I want to suggest it is a reference to Torah learning in general.

עתה באתי: פ' ריב"ן על תלמוד תורה באתי דכתיב ביה ועתה כתבו לכם את השירה הזאת (דברים לא)

(מגילה ג. תוס' ד"ה עתה)

What is the connection with תורה and that it should be written עתה. "Now" you should write for yourselves this שירה, this song. Why use the word "Now"? Just say "Write the song", and it is understood that it should be written now. So why say "Now"? Another question I want to ask is how could it say I have "found" דוד my servant. How could Hashem find something? Isn't it implied that prior to his finding it, it was hidden? How could something be hidden from Hashem? I want to suggest that this is a matter that is deeply tied to the matter of a תשובה. We know that תשובה was created (along with תורה) before the creation of the world.

שבעה דברים נבראו קודם שנברא העולם ואלו הן תורה ותשובה וכו'. וכו'. (פסחים נד.)

So לוט's ancestors, the daughters of לוט were "הנמצאות". They were the ones that were found. Why were they there?

וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת ד' את סדם ואת עמרה כגן ד' כארץ מצרים באכה צער (בראשית יג:)

פרש"י ד"ה באכה צער. עד צער ומדרש אגדה דורשה לגנאי, על שהיו שטופי זמה בכר לו לוט בשכונתם. במסכת הוריות (הוריות י:)

שטופי זמה In relation to this decision of their father, they were just נמצאות, they happened to be there. However רבא connects the word נמצאות that is written regarding the matriarchs of לוט's family, and the word מצאתי that is written in regards to לוט himself. We know that when כלל ישראל sins חס ושלום, we know that Hashem, hides his face, so to speak. (דברים לא:יח).

בני ישראל if Hashem's face is hidden from us, then perhaps בני ישראל percieve that בני ישראל are hidden from Hashem at least from בני ישראל's perspective. If so then when בני ישראל do תשובה, and Hashem stops hiding his face from בני ישראל, then from the perspective of בני ישראל it appears that they are no longer hidden from Hashem as בני ישראל were when Hashem hid his face, so then you can from the perspective of בני ישראל it appears that they have been "found". So I want to suggest that besides for the absolvment of guilt for their actions that the verse implies (הנמצאות) they happened to be there, perhaps there is more, for it is connected to the finding of לוט. So perhaps it is to say that it was predetermined that they should need to be "found", and they couldn't possibly be "found" if they weren't hidden to begin with. What was the סברא that שמעון ר' presented as to the reason that לוט was of good יחוס, and that the איסור of marrying an עמומי and a מואבי? The סברא תחת סברא is דרכו של איש לקדם and it is not the דרך of the women לקדם.

הכא תרגמו כל כבודה בת מלך פנימה במערבא אמרי ואיתימא ר' יצחק אמר קרא ויאמר אליו איה שרה אשתך וגו' (יבמות עז.)

I want to point out that there is no referance to the עבירה of לוט's daughters which one might think was a matter of not being צניעות or modest when modesty is appropriate. Rather the women of עמון and מואב are vindicated from the nation's sin of not giving bread and water to בני ישראל, the women are vindicated by the fact that it is appropriate for women to behave modestly, and not go out and be מקדם with bread and water. This is a trait that is viewed as commendable and fitting to bring into the Jewish nation. So לוט said באתי דוד. What did לוט think before? He thought he came "now". So what did he learn different after he saw what was written in the ספר? He learned that it was already written, but still despite that it was already written, still, when did he come? He still came "now". So how does his knowledge of what was written in the ספר change his thinking of when he came? So I want to suggest that this is a referance to both the תורה and תשובה which were both created before the creation of the world. "Now" write for yourselves this song, implies that it was not being written prior to "now". So I want to say that באתי דוד is an allusion to a learning of תורה of someone that is starting to write the song "now", and before "now" he wasn't writing the "song". Meaning that he is going from not learning תורה to learning תורה. I want to suggest that this is a reference to a תשובה, because he is going from

not writing this song, to “now” writing this song. He is going from not learning תורה to “now” learning תורה. Well if he is learning תורה now what was before? So I want to suggest that before he was as רבא quoted the verse concerning the בנות לוט, before he was הנמצאים meaning he was destined to perceive that he was found by G-d which could only possibly happen if he did something which would cause him to be perceivedly hidden. בים הוא ראה גולגולת בים after learning the תורה you can come to the level of even seeing the divine hand in the mundane world. In the skull floating in the water, the skull of someone who was murdered. In the actions of דוד’s ancestors who were separated from the Righteous אברהם אבינו, even there you can see that תשובה came before the creation of the world, and it was meant to be that דוד’s ancestors would do a תשובה, a returning to the תורה. So before he thought עתה באתי, that it is only now that he was learning תורה that he was able to see the שכינה as it says בכל מקום באתי. Now, after learning תורה, he realized that even the events that took place before the “Song” was being written, and he (his ancestor רות) had returned to the תורה, even those events were meant to take place so that he can become “found”. Perhaps we can say that even those events were a “Writing of the Song” in that they would eventually lead to David’s “writing of the song” (being a part of ישראל כלל and fulfilling this מצוה along with them).

Gurgitate

“Along the same lines, I never understood how could humans that are sea sick regurgitate if they haven’t even gurgitated yet to begin with?”

Here are some facts to explain the question:

Gurgitate is a verb that means to swallow greedily or devour. It comes from the Latin word gurgitare which means to engulf or flood.
(Google AI)

Clinical studies have shown that motion sickness mostly attacks people who travel on an empty stomach. Doctors recommend that you should eat before you start traveling. However, you should avoid eating highly processed or junk foods. Also, avoid drinking alcohol.

(Escape Travel Sickness top of Google Search)

הדולפנים פרין ורבין כבני אדם מאי דולפנים אמר רב יהודה בני ימא (בכורות ח:)

פרש"י ד"ה הדולפנים פרין ורבין מבני אדם . שאם בא אדם עליהם מתעברות הימנו: בני ימא . דגים יש בים שחציין צורת אדם וחציין צורת דג ובלע"ז שריינ"א

According to Google Dolphins are one of the smartest animals on the planet.

Eduardo The Ebony Apathetic Arabian

The Equine Equation

ולמה נפלו פניך (בראשית ד:ו)

And why the long face?

וי"א הורגין בעליהן במלחמה (פסחים קיג:)

אין שמחה אלא ביין (פסחים קט:)

לא נברא יין אלא לנחם אבלים (עירובין סה:)

"If wine is for mourners, and wine is for celebrators, and I don't get any wine, then I must be apathetic."

Eduardo the Ebony Arabian gives his explanation of the Equine Equation

The phrase פותא דסוסיא means the forehead of a horse.

פותא (פסחים קיב:)

Forehead.

The word פותא has a second definition:

פותא (שבת סו:)

Madder

Perhaps according to the המרדכי הערוך ב"ח בשם the definition is bread instead of madder. See

שולחן ערוך אורח חיים סימן קנ"ה מגן אברהם אות ג'

The Aramaic Poem Generator

ולמה נפלו פניך (בראשית ד:ו)

And why the long face?

פּוּתָא דְסוּסִיא (פסחים קיב.)

An equine horse's forehead

ארוך כמו שם אומרו דר' מוסיא בר בריה דר' מסיא משמיה דר' מוסיא רבה (יומא ד:)

is lengthwise the same

ר' מוסיא בר בריה דר' מסיא as the teaching of

When he says it in the מוסיא רבה's name.

והוא מעל דמעל (יבמות קג.)

And it is above that which is higher

מהא דמיתקרי אוסיא (פסחים קיב.)

then from where he doth respire.

The Width Of A Horses' Nose

פוחיא (מנחות צח:) דאוסיא (פסחים קיב.) דסוסיא (סנהדרין צח.)

כד כד

אמרו ליה אימא לן מילי דבדיאי (בכורות ח:)

This might be related to the question of the דבי אתונא to סבי דבי אתונא to tell them “an empty statement” (artscroll).

מרי כולא (גדרים כב:)

Master of all

שבועה נדרנא (שבועות כ:)

I swear an oath

דדרנא דדרינא (שבת עה:)(יבמות צז:)

That the worm that I carry

דמיתחזי כקורה (גדרים כד:)

That looks like a beam with some loath

כנדרי כשרים (גדרים ט:)

Like the vow of the proper

לא תרין ולא תלת

Not one nor two

אלא כעולי מצרים (גדרים כד:)

Rather as the exiters of the exodus

ואייתאז מרזבי צפורי לדגלת (תענית כד:)

And they brought the gutters of Tzipori to the Diglas River as well.

קפא

A worm , A Beam

The word קפא has two definitions.

קפא (פסחים קטו:)

Worm

קפא (ברכות נו:)

Beam

A Truncated Quadrochotomy

בעא מיניה ר' אבהו מר' יוחנן הוה עולה בסולם ונשמט השליכה מתחתיו ונפלה והרגה מהו כי האי גוונא עליה היא או ירידה היא וכו'. דתניא קצב שהיה מקצב תנא חדא לפניו חייב לאחריו פטור ותניא אידך לאחריו חייב לפניו פטור ותניא אידך בין לפניו פטור ותניא אידך בין לפניו חייב לאחריו פטור ולא קשיא כאן בירידה שלפניו ועליה שללאחריו כאן בעליה שלפניו וירידה שללאחריו כאן בעליה שלפניו ושלאחריו (מכות ז:)

Someone in my Shul wanted to say the definition of Dichotomy is two different approaches, as in a מחלוקת. Based on this definition I bring the continuation of the גמרא with the following title:

A Doubting of Dichotomousness

לימא כתנאי היה עולה בסולם ונשמטה שליכה מתחתיו תני חדא חייב ותניא אידך פטור מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר ירידה היא ומר סבר עליה היא לא דכ"ע עליה היא ולא קשיא כאן לניזקין וכאן לגלות איבעית אימא הא והא לגלות ולא קשיא הא דאתליע ואיבעית אימא הא והא דלא אתליע ולא קשיא הא דמיהדק והא דלא מיהדק (מכות ז:)

The Bashful Berating Balance

The Bashful Dwarf (Snow White and the Seven Dwarfs)

אמר שלשה סימנים יש באומה זו הרחמנים והביישנים וגומלי חסדים וכו'. (יבמות עט.).

Whereupon David said: There are three signs of the members of this nation (Israel) They are Merciful, Bashful as a result of Modesty, and performers of acts of kindness etc.

[illegible]

A In Nocturnal קשיא :רב מימרא On Daytime Sleep

It has been wondered by some of my חברים from where did I find a היתר to be nocturnal, sleeping in the day, and being awake during the night. How do I understand the גמרא in סוכה:

אמר רב אסור לאדם לישן ביום יוסר משינת הסוס וכמה שינת הסוס שיתין נשמי (סוכה כו):

Rav said: It is forbidden for a person to sleep by day longer than a horse's sleep. And how long is a horse's sleep? The time it takes to walk a hundred amos.

I will answer this question very simply. I am מדייק (inferring) from the word of that מימרא of רב, he says it is forbidden for an אדם, for a "man". I, however, am a wombat, and I am not a man. So that law doesn't apply to me. Instead I fulfill the מימרא of ריש לקיש in עירובין:

אמר רבי שמעון בן לקיש לא איברי סיהרא אלא לגירסא (עירובין סה).

R' Shimon Ben Lakish said: The moon's light was created specifically for Torah study.

A Triple Dichotomy

Someone in my Shul wanted to say the definition of Dichotomy is two different approaches, as in a מחלוקת. Based on this definition I present to you many places in ש"ס where we find a triple dichotomy.

כג כג עה עה

ושלש מחלוקת בדבר

and there is a three-way dispute regarding this matter

(ביצה כג.) (קידושין כג.) (קידושין עה:) (עירובין עה.)

Two more places.

(יבמות נג:) (בכורות כו.)

A Truncated Trichotomy

Why do children die?

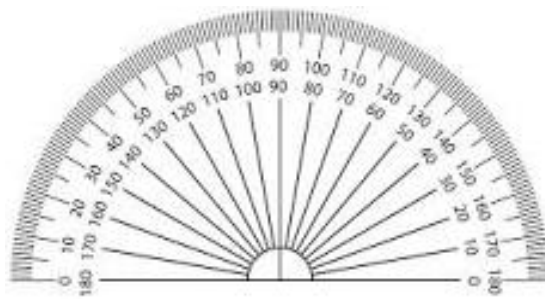
A truncated Trichotomy is not a medical procedure gone wrong. It is a four-way argument that has been shortened.

רבי אומר בעון נדרים בנים מתים כשהן קטנים שנאמר אל תתן את פִּיךָ לְחַטִּיא אֶת בִּשְׁרְךָ וְאַל תֹּאמַר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי שִׁגְגָה הִיא לִמָּה יִקְצוּף הָאֱלֹקִים עַל קוֹלְךָ וְחָבַל אֶת מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אִיזָה הֵן מַעֲשֵׂה יָדָיו שֶׁל אָדָם הוּא אֹמֵר בָּנָיו וּבָנוֹתָיו שֶׁל אָדָם ת"ר בעון נדרים בנים מתים דברי ר"א בר"ש ר' יהודה הנשיא אומר בעון ביטול תורה וכו'. פליגי בה ר' מאיר ור' יהודה חד אמר בעון מזוזה וחד אמר בעון ציצית וכו'. וכו'. (שבת לב:)

So you see that there are four שיטות. Perhaps based on the definition of the man in my Shul, this is a quadrochotomy. However this number is truncated.

מכדי ר' יהודה הנשיא היינו רבי רבי בעון נדרים קאמר בתר דשמעה מר' אלעזר בר' שמעון (שבת לב:)

So in the end it comes out there are only three שיטות. Hence I say it is a "Truncated Trichotomy".

Transcendent

Trachea Tricker

מתני' המפקיד חבית אצל חבירו ולא יחדו לה בעלים מקום וטלטלה ונשתברה אם מתוך ידו נשברה לצורכו חייב לצורכה פטור אם משהניחה נשברה בין לצורכו בין לצורכה פטור יחדו לה הבעלים מקום וטלטלה ונשברה בין מתוך ידו ובין משהניחה לצורכו חייב לצורכה פטור : **גמ'** הא מני ר' ישמעאל היא דאמר לא בעינן דעת בעלים דתניא הגונב טלה מן העדר וסלע מן הכיס למקום שגנב יחזיר דברי ר' ישמעאל רבי עקיבא אומר צריך דעת בעלים אי רבי ישמעאל מאי איריא לא יחדו אפילו יחדו נמי לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא יחדו דמקומה הוא אלא אפילו לא יחדו דלאו מקומה הוא לא בעינן דעת בעלים אימא סיפא יחדו לה הבעלים מקום וטלטלה ונשברה בין מתוך ידו בין משהניחה לצרכו חייב לצרכה פטור אתאן לר"ע דאמר בעינן דעת בעלים אי ר"ע מאי איריא יחדו אפילו לא יחדו נמי לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא לא יחדו דלאו מקומה הוא אלא אפילו יחדו נמי דמקומה הוא בעינן דעת בעלים רישא רבי ישמעאל וסיפא ר"ע אין דא"ר יוחנן מאן דמתרגם לי חבית אליבא דחד תנא מובלגא מאניה בתריה לבי מסותא תרגמה רבי יעקב בר אבא קמיה דרב שנטלה על מנת לגזולה תרגמה ר' נתן בר אבא קמיה דרב שנטלה על מנת לשלוח בה יד במאי קמיפלגי בשליחות יד צריכה חסרון מאן דאמר לגזולה קסבר שליחות יד צריכה חסרון ומ"ד לשלוח בה יד קסבר שליחות יד אינה צריכה חסרון מתקיף לה ר' ששת מידי נטלה קתני טלטלה קתני אלא אמר ר' ששת הכא במאי עסקינן כגון שטלטלה להביא עליה גזלות וקסבר שואל שלא מדעת גזלן הוי וכולה ר' ישמעאל היא וסיפא שהניחה במקום שאינה מקומה ור' יוחנן הניחה במקומה משמע (בבא מציעא מ:-מא.)

This transcends a twister of the tongue. This is a tricker of the trachea.

Rabbi Yochanan's technical difficulty, and the recalculations תרגמה taken from קמא תנא tinkering techniques are technicalities compared to this תרי קמיה תכא shtickle above.

אמר רבא גוזמא (תמיד כט.)

Rabbi Yochanan's transporting of terry threaded material is truly a tribute to his thoroughly absorbent thirst for the truth.

Try quoting that quadruple times quick.

A Tricking of the Trachea

8, 16, 24

ח טז כד:

Calling out the mispronunciations of ר' חייא:

ר' הושעיא הוה שכיח קמיה דבר קפרא שבקיה ואתא קמיה דר' חייא יומא חד פגע ביה בעא מיניה זב שראה ג' ראיות בליל שמיני מה ב"ה אומרים בדבר זה טעמייהו דב"ה במפלת בלילה משום דכתיב לכת אבל זב שראה ג' ראיות בליל ח' פטרי דלא מייתי קראי או דלמא לא שנא א"ל בר קפרא מה עייא אומר בדבר זה אישתיק רבי הושעיא לא אמר כלום א"ל בר קפרא צריכין לדברי עייא (כריתות ח.).

R' Hoshaya was often in attendance before Bar Kappara. R' Hoshaya left him and came to attend before R' Chiya. One day R' Hoshaya met Bar Kappara and asked, a *zav* who had three emissions on the eve of the eighth day, what do Bais Hillel say in this case? Is Bais Hillel's reasoning with respect to a woman who miscarries on the eve of the eighty first night following a birth applicable only in that case, because the verse says in the context of a birth, "Or for a daughter" but regarding a *zav* who had three emissions on the eve of the eighth day, Bais Hillel would exempt him from bringing a second offering, since the verses are not superfluous, or perhaps it is not different? Bar Kappara replied to him "What does Iya say in this case?"

Bar Kappara showed his displeasure at losing his disciple to R' Chiya by using a disparaging nickname for R' Chiya. Bar Kappara referred to R' Chiya using the nickname "Iya," thereby alluding to R' Chiya's inability to pronounce accurately the **guttural** letters ח and ע, as the gemara records in *Megilla 24b* (*Maharsha, Moed Katan 16b* ל"ה א"ל ד"ה א"ל). (Artscroll Note 11)

א"ל עייא מי קורא לך בחוץ (מועד קטן טז:)

אמר ליה ר' חייא לר' שמעון בר רבי אלמלא אתה לוי פסול אתה מן הדוכן משום דעבי קלך אתא אמר ליה לאבוה אמר ליה זיל אימא ליה כשאתה מגיע אצל וחכיתי לך לא נמצאת מחרף ומגדף (מגילה כד:)

I refer to it as a tricking of the trachea because his mispronunciations were all guttural.

What Goes Around Comes Around

טז טז

א"ל עייא מי קורא לך בחוץ (מועד קטן טז:)

Therupon רבי חייא said to ר' חייא in a mocking tone: "Iya, who is calling you outside?"

יתיב רב אחוריה דרבי חייא ורבי חייא קמיה דרבי ויתיב רבי וקאמר מנין לשחיטה שהוא בתלוש שנאמר ויקח את המאכלת לשחט אמר ליה רב לרבי חייא מאי קאמר אמר ליה וי"ו דכתיב אאופתא קאמר והא קרא קאמר קרא זריזותיה דאברהם קא משמע לן (חולין טז.).

Rav was seated behind R' Chiya, and R' Chiya was sitting in front of Rebba and רבי was seated and saying the following: From where in scripture can it be shown that slaughter must be performed with a detached implement? For it is written: *And Abraham took the knife to slaughter his son*. A knife is an

implement that is detached from the ground, and we thus derive that all slaughter must be carried out with an instrument that meets this specification.

The Gemara continues:

Upon hearing this Rav said to R' Chiya: What is he saying? What is רבי's proof from the verse? R' Chiya replied to Rav: **"He said something as full of cracks as a letter vav written on a piece of a tree trunk; i.e. his proof is clearly inadequate."**

The Gemara asks: But רבי stated a verse to support his position! How can ר' Chiya simply disregard this?

The Gemara answers: ר' Chiya maintains that the verse is merely informing us off Abraham's zeal in carrying out the command of God. Abraham was concerned that perhaps he would find no instrument sharp enough for slaughter on the mountaintop, so he brought a knife along with him. There is no implication, however, that a knife, or any similarly detached item, needed to have been used.

ועת שלום (קהלת ג:ח) And A Time For Peace

קרי עליה מארץ מרחק איש עצתי (מנחות פח:)

Rebbi expresses his approval:

Upon hearing this answer, [Rebbi] cited the following verse in reference to [R' Chiya]: *from a distant land, the man of My counsel.*

A Truckin' of the Trachea

Here is the definition of the expression, "Keep on truckin'."

keep on going

Definition: Don't give up; keep on going. This expression can be used either as encouragement or as a description.

1. רב הוה פסיק סידרא קמיה דרבי עייל אתא ר' חייא הדר לרישא עייל בר קפרא הדר לרישא אתא ר"ש ברבי הדר לרישא אתא ר' חנינא בר' חמא אמר כולי האי נהדר וניזיל לא הדר איקפיד ר' חנינא אזל רב לגביה תליסר מעלי יומי דכיפורי ולא איפייס וכו'. וכו'. (יומא פז:)
2. תניא כוותיה דרב גביני כרוז מהו אומר עמדו כהנים לעבודתכם ולוים לדוכנכם וישראל למעמדכם והיה קולו נשמע בשלש פרסאות מעשה באגריפס המלך שהיה בא בדרך ושמע קולו בג' פרסאות וכשבא לביתו שיגר לו מתנות ואעפ"כ כ"ג משובח ממנו דאמר מר וכבר אמר אנא השם ונשמע קולו ביריחו ואמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מירושלים ליריחו י' פרסי ואע"ג דהכא איכא חולשא והכא ליכא חולשא והכא יממא והתם ליליא דא"ר לוי מפני מה אין קולו של אדם נשמע ביום כדרך שנשמע כלילה מפני גלגל חמה שנמסר ברקיע כחרש המנסר בארזים וכו'. (יומא כ:)

וכו. וכו. אגריפס המלך שמע קולו עד ח' פרסאות ונתן לו מתנות הרבה (שקלים יד.).

ולא עד בכלל big. Perhaps that would be a big means עד ולא עד בכלל means עד ח' פרסאות Maybe we can say

A Tricking of the Trachea

A Switching of the Stomach

16, 26, 36

טז, כו, לו :

Here are three places in ש"ס where אביי says the word has two meanings.

אמר אביי שאוכל שתי לשונות משמע וכו. (נדרים טז.)

אמר אביי תחת משכחת לה לישנא דאיתפוס ולישנא דאחולי לישנא דאתפוס דכתיב ואם תחתיה תעמוד הבהרת דאחולי דכתיב תחת הנחושת אביא זהב והלכך גבי קדשי מזבח דעבדין תמורה לישנא דאתפוס הוא גבי קדשי בדק הבית דלא עבדין תמורה לישנא דאחולי הוא (תמורה כו:)

אמר אביי אף אנו נאמר הובלילא בי כסי בי כסי הובלילא למאי נפקא מינה למחט שנמצאת בעובי בית הכסות דמצד אחד כשירה ומשני צדדים טריפה (שבת לו.)

Since I mentioned a switching of the stomach, I want to bring in the following:

Stomach

הכרס הפנימי : אמר רב יהודה אמר רב העיד נתן בר שילא ריש טבחיא דצפורי לפני רבי משום רבי נתן אי זו היא כרס הפנימי סניא דיבי רבי ישמעאל אמר איסתומכא דכרסא (חולין נ:)

The Gemara moves on to the next *tereifah* listed in our Mishnah: The animal is *tereifah* if the inner paunch was punctured or if the greater part of the outer one was torn.

The Gemara proceeds to present various definitions of the "inner paunch":

Rav Yehudah said in the name of Rav: Nassan bar Shila, chief slaughterer of Tzipori, testified before Rabbi in the name of R' Nassan: What is the "inner paunch"? It is the cecum**. And similarly did R' Yehoshua ben Korchah say that the "inner paunch" is the cecum. R' Yishmael saus that the "inner paunch" is the "stomach*" of the paunch. The rest of the paunch, then, is the "outer paunch."

*Rashi defines this as "estomaque" in old French, but concludes that "I do not know what it is." [Shitah Mekubetzes #1 deletes from *Rashi* the words "I do not know what it is." However, it seems that *Meiri* indeed had these words as part of *Rashi's* commentary, as *Meiri* writes regarding the stomach of the paunch: "and that is [the part] about which we do not have clear knowledge of its meaning." See, though, *Sichas Chullin* p. 299, note 3:241.]

איסתומכא (חולין נ:)

פרש"י ד"ה איסתומכא דכרסא . איסתומכ"א בלע"ז

Stomach

English	Stomach
Spanish	Estómago
French	Estomac
Italian	Stomaco
Portugese	Estômago
Romanian	Stomac
Greek	Στομάχι

"Woah! I just ate. I feel so full. Also I am not sure what I am doing here in this stomach stickle Toyreh?" -Mr. Dichotomous

"Compared to a Hippo I'm "Skim" (Less Fat)." -Elmer the Cow

** Rashi's first and preferred explanation, according to which סניא דיבי means *despised by wolves*, and refers to , in Old French, the "crestange bodel" or "bodel sacelier" - that is, the blind pouch. This is the cecum, the blind [i.e. open only at one end] pouch at the beginning of the large intestines, into which waste material collects , is processed and leaves via the same opening. (*Shach Yoreh Deah 47:6*) [This is not (as sometimes mistakenly assumed) "the appendix", which is a diverticulum of the cecum in humans.

Animals, though, do not have an appendix. The reference here is to the cecum itself.] It is called "hated by wolves," since even they, [who generally eat the intestines - see Gemara above 9a] will not eat it [due to its foul contents]. The cecum is completely separate from the כרס, *paunch*. Never-the-less, it is called the כרס הפנימי *inner paunch* [apparently because of its paunch-like function and appearance; see end of paragraph]. The paunch itself, then, is what the Mishnah refers to as the חיצוניתה *outer [paunch]*, and is not rendered *tereifah* by a mere puncture, but only by a tear of its greater part (see *Rashi*). [This blind pouch (the cecum) bears the same relationship to the lower, large intestines that the paunch bears to the upper, small intestines (*Rashbatz* in *Yavin Shemuah* [p. 6d], cited by *Sichas Chullin*). Apparently, it is

called the “*inner*” *paunch* because it is further “inside” the animal’s digestive tract than the main paunch.] (Artscroll Note 4)

Is There Enough Room For Everyone?

“I’m not sure there is enough room here for both me and Elmer the cow, and all of her methane gas. One of us is going to have to go.” - Dichotamus

“Despite Dichotamus, I ain’t Moooovin, an inch.”

A קשיא In Enough Room:

אמר רבי יהודה תרי גברי באמתא ופלגא לא מסתגי להו (מנחות צח):

R’ Yehudah said: This cannot be, for there is not enough [room] for two men to stand in one and one-half amos!

The four men who bore the Holy Ark during the Wilderness journeys stood between the poles, two in front and two in back. If the poles were placed along the length of the Ark, the space between them would be only one and one-half amos (the width of the Ark). This would not suffice to allow two men to stand abreast. Perforce, the poles ran along the width of the Ark, leaving two and one-half amos for the bearers.

וא"ר יוחנן כשהיינו לומדין תורה אצל ר' אושעיא היינו יושבין ארבעה ארבעה באמה אמר רבי כשהיינו לומדין תורה אצל ר' אלעזר בן שמוע היינו יושבין ששה ששה באמה (עירובין נג).

פרש"י ד"ה ששה באמה . שהיינו מתקרבין לשמוע מפיו ודוחקין זה את זה :

How is it possible that ר' יוחנן sat in ר' אושעיא's shiur four students to an אמה, and ר' אלעזר בן שמוע sat in ר' אלעזר בן שמוע's shiur 6 students to an אמה? Doesn't the גמרא say in מנחות that there is not enough room for two men to stand in one and one half amos?

Perhaps we can suggest the following answer. The carriers of the ארון were needing to walk and carry the ארון which required more room, as opposed to the students in ישיבה who were stationary, and they

didn't need to carry anything. Secondly, perhaps the students were young children who were smaller, and the גמרא in מנחות refers to two grown men לויים who were bigger.

אמר רב יהודה אמר רב בשעה שישראל עולין לרגל עומדין צפופין ומשתחוין רווחים ונמשכין אחת עשרה אמה אחורי בית הכפורת מאי קאמר הכי קאמר אף על פי שנמשכין אחת עשרה אמה אחורי בית הכפורת ועומדים צפופין כשהן משתחוין ומשתחוין רווחים וזה אחד מעשרה נסים שנעשו במקדש דתנן עשרה נסים נעשו בבית המקדש לא הפילה אשה מריח בשר הקדש ולא הסריח בשר הקדש מעולם ולא נראה זבוב בבית המטבחים ולא אירע קרי לכהן גדול ביום הכפורים ולא נמצא פסול בעומר ובשתי הלחם ובלחם הפנים עומדים צפופין ומשתחוין רווחים ולא הזיק נחש ועקרב בירושלים מעולם ולא אמר אדם לחבירו צר לי המקום שאלין בירושלים פתח במקדש וסיים בירושלים איכא תרתי אחרנייתא במקדש דתניא מעולם לא כבו גשמים אש של עצי המערכה ועשן המערכה אפילו כל הרוחות שבעולם באות ומנשבות בו אין מזיזות אותו ממקומו (יומא כא.)

פרש"י ד"ה צר לי המקום . מזונותי דחוקים דירתתי דחוקה

Even though the המקדש בית המקדש was packed with people, miraculously there was always enough room for all the worshippers to bow down. This was one of ten miracles that occurred. Rashi explains the meaning of another one of those miracles which occurred in Jerusalem during the time that the Temple stood. The miracle was that no one ever said "צר לי המקום" "This place is too packed, I don't have enough room here." Rashi explains that this means that they never said "I don't have the means to make a livelihood here, and I don't have enough living space here, because it is too packed.

"I don't think they complained about the methane emissions (cow farts) either ." -Elmer
Perhaps you might think they never complained because there weren't alot of people there. This following גמרא proves that that was not the case.

תנו רבנן פעם אחת ביקש אגריפס המלך ליתן עיניו באוכלוסי ישראל אמר ליה לכהן גדול תן עיניך בפסחים נטל כוליא מכל אחד ונמצאו שם ששים רבוא זוגי כליות כפלים כיוצאי מצרים חוץ מטמא ושהיה בדרך רחוקה ואין לך כל פסח ופסח שלא נמנו עליו יותר מעשרה בני אדם והיו קורין אותו פסח מעובין נטל כוליא הא בעי אקטורה דהדר מקטיר להו והכתיב והקטירו שלא יערב חלביו של זה בזה דהדר מקטיר להו חדא חדא והתניא והקטירים שיהא כולו כאחד אלא תפיסא בעלמא דשקיל מיניהו עד דיהבין ליה מידי אחרנא (פסחים סד:)

According to this גמרא there was one פסח where they took a census of the people and they counted 12 million people had brought their Paschal offerings. Now the משנה there had said that these were divided amongst three different groups. So 1.2 million divided by three comes out to an average of four hundred thousand Paschal offerings offered per group. You could imagine how packed Jerusalem was.

Verisimilitudity Check

“Hang on a second here, Verisimilitudity check (reality check). Elmer is a cow. Can a cow talk?

“And you, Senior Nudnik, are a cartoon emoji face. Are cartoon emoji’s real, in which case they would have the ability to talk independently, in reality?”

“Allright, allright, Wombat, you’re from guanajuato, ok. Fine. Are you happy now?”

“What does that have to do with anything? Guanajuato מאן דכר שמיה”

“OK! I get it. We have to argue on something. So we are agreed that we have to have an argument. So in this matter are we having an agreement, or do we look at the final outcome, which would mean that we are having an argument?”

“????????????????”

Argument?

There is an argument if there is an argument

אמר ליה רב פפא לאבבי איכפל כל הני תנאי לאשמועינן כבית שמאי אמר ליה הכי קאמרי לא נחלקו בית שמאי ובית הלל בדבר זה (בבא קמא צד).

The Gemara asks:

Rav Papa said to Abaye: Did all these Tannaim, whose rulings you say demonstrate that change does not affect acquisition, take pains to join together to teach the law in accordance with Beis Shammai?

Abaye said to him: This is what they are saying: Beis Shammai and Beis Hillel never disputed this matter.

Argument + Argument = Agreement

??????????????

1. איבעי להו מהו לבעול בתחלה בשבת וכו. וכו. בבי רב אמרי רב שרי ושמואל אסר בנהרדעא אמרי רב אסר ושמואל שרי אמר רב נחמן בר יצחק וסימניך אלו מקילין לעצמן ואלו מקילין לעצמן (כתובות ו).

So there is an argument here between the Academy of רב, and נהרדעא, exactly who holds what in the מחלוקת between רב and שמואל, but the end result is that each one paskens according to the lenient opinion, and therefore the argument in the argument essentially leads to an agreement.

2. אמר רב יהודה עוף המסרט כשר לטהרת מצורע וזו היא סנונית לבנה שנחלקו בה ר' אליעזר וחכמים אמר אמימר בחיורא כריסה כולי עלמא לא פליגי דשריא כי פליגי בדירוקא כרסה ר"א אסר ורבנן שרו והלכתא כר"א מר זוטרא מתני הכי בדירוקא כרסה כולי עלמא לא פליגי דאסיר כי פליגי בדחיורא כרסה ר"א אסר ורבנן שרו והלכתא כרבנן דשרו (חולין סב).

Again we have an argument between מר זוטרא and אמימר who holds what in the מחלוקת between ר' אליעזר and חכמים and the end result is that they both agree that the one with the white stomach is כשר and the one with the yellow stomach is not כשר, and the only point of argument is which name to ascribe to the פסק.

Can A Cow Talk?

פרה מי מישתעי (נזיר י:)

תנו רבנן שור שהמית עד שלא נגמר דינו מכרו מכור הקדישו מוקדש שחטו בשרו מותר החזירו שומר לבית בעליו מוחזר משנגמר דינו מכרו אינו מכור הקדישו אינו מוקדש שחטו בשרו אסור החזירו שומר לבית בעליו אינו מוחזר רבי יעקב אומר אף משנגמר דינו החזירו שומר לבעליו מוחזר וכו. וכו. מאי טעמא דרבנן השור יסקל וגם בעליו יומת כמיתת הבעלים כך מיתת השור מה בעלים בפניהם אף שור בפניו ורבי יעקב בשלמא בעלים בני טענה נינהו אלא שור בר טענתא הוא (בבא קמא מה).

The Rabbis taught in a Braisa: Regarding an ox that killed a person, the law is as follows: as long as its guilty verdict was not yet reached, if the owner sold it, it is sold, i.e. the sale is valid; if he consecrated it,

it is consecrated; if he slaughtered it, its meat is permitted for benefit; if a Shomer returned it to its owner's domain, i.e. if after having been entrusted to a Shomer the ox killed a man and then, before the ox was sentenced, the Shomer returned it to its owner, it is deemed returned. Once its guilty verdict was reached, however, if the owner sold it, it is not sold; if he consecrated it, it is not consecrated; if he slaughtered it, its meat is forbidden for benefit; if a shomer returned it to its owner's domain, it is not deemed returned. R' Yaakov says: even after its guilty verdict was reached, if a Shomer returned it to its owner, it is deemed returned. Etc. etc. What is the reason of the Rabbis? For regarding an ox that kills the Torah states: *The ox shall be stoned and also its owner shall be put to death*. This implies: As is the procedure for the ox's death, so is the procedure for the owner's death. Accordingly, just as the court may try the owner only in his presence, so too the trial of the ox may take place only in its presence. And R' Yaakov holds: This is reasonable with regard to the owners, since they are capable of presenting a plea in their own defense. But is an ox then capable of presenting a plea? Hence the court may try the ox even in its absence.

Can a baby talk in it's mother's womb?

1. ביצה בת מימר שירה היא (חולין סד:)
2. ר' אלעזר בן יצחק איש כפר דרום אומר ט' חדשים שנאמר ונקתה ונורעה זרע ולהלן הוא אומר זרע יעבדנו יסופר זרע הראוי לספר (סוטה כ:)

On the other hand ...

3. אמר ר' חנא בר ביזנא אמר ר' שמעון חסידא כל המונע הלכה מפי תלמיד אפילו עוברין שבמעיי אמן מקללין אותו שנאמר מונע בר יקבוהו לאום וכו'. (סנהדרין צא: צב.)
4. היה ר' מאיר אומר מניין שאפילו עוברין שבמעיי אמן אמרו שירה שנאמר במקלות ברכו אלקים ד' ממקור ישראל (סוטה ל: לא.)
5. ואמר ר' אלעזר כל אדם שיש בו חנופה אפילו עוברין שבמעיי אמן מקללין אותו שנאמר אומר לרשע צדיק אתה יקבוהו עמים יזעמוהו לאומים ואין קוב אלא קללה שנאמר לא קבה א-ל ואין לאום אלא עוברין שנאמר ולאום מלאוך יאמץ (סוטה מא:)

Wolf's Bane

Chow Then Ciao

In the previous piece prior to the previous piece I mentioned the סניא דיבי is cecum according to Rashi's first and preferred explanation, and that it literally means "Despised by Wolves". This terminology might bring to mind "Wolfsbane".

This is a plant also called "Monkshood" or Aconitum. -Wikipedia

Ancient Greeks hunted wolves by poisoning their bait with this plant, which led to the common name of wolfsbane. While those hunting traditions were lost, the plant retained its common name into the Middle Ages, where wolves and werewolves were a genuine fear in Europe. -Chicago Botanic Garden

The term bane (from Old English: bana, meaning "thing causing death, poison"), in botany, is an archaic element in the common names of plants known to be toxic or poisonous. -Wikipedia

bane

/bān/ *noun*

a cause of great distress or annoyance.

"the bane of the decorator is the long, narrow hall"

ARCHAIC

something, typically poison, that causes death.

Aconitum

A Suffering of the Esophogous

ואמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב כל חולי ולא חולי מעים וכו'. וכו'. (שבת יא.)

And Rava Bar Mechasya said in the name of Rav Chama Bar Gurya in the name of Rav: Any pain, just not a pain in the gastrointestinal region etc. etc. (That is the worst pain)

ההוא רומאה דאמר לה לההיא איתתא מינסבת לי אמרה ליה לא אזיל אייתי רימני פלי ואכל קמה כל מיא דצערי לה בלעתיה ולא הב לה עד דוג לה לסוף אמר לה אי מסינא לך מינסבת לי אמרה ליה אין אזיל אייתי רימני פלי ואכל קמה אמר לה כל מיא דצערי לך תוף שדאי תוף שדאי עד דנפקא מינה כי הוצא ירקא ותסיאת (כתובות סא:)

There was once a certain Roman who said to a certain woman, "Will you marry me?" She said to him, "No!". He went and brought pomegranates, and ate them before her. All the saliva that accumulated in her mouth and caused her discomfort she swallowed, and yet the Roman continued eating in front of her, and did not give her to eat from them until her face and belly became bloated and appeared translucent. Eventually the Roman said to her, "If I heal you, will you marry me?" The woman said to him "Yes!". He then went and brought other pomegranates, split them open and ate them before her, and said to her, "All the saliva that causes you discomfort spit out, spit out". She continued spitting and spitting until something like a green palm leaf shot out from her, and she became healed. (Artscroll)

A Suffering of the Stomach

A חיזוק Vort

מתני' וכו'. וכו'. ר' עקיבא אומר הירא ורך הלבב כמשמעו שאינו יכול לעמוד בקשרי המלחמה ולראות חרב שלופה רבי יוסי הגלילי אומר הירא ורך הלבב זהו המתירא מן העבירות שבידו וכו'. ר' יוסי אומר אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט וכו'. וכו'. גמ' איכא בינייהו עבירות דרבנן וכו'. בהא אפילו ר' יוסי הגלילי מודה משום דכתיב ולא ימס את לבב אחיו כלבבו (סוטה מד.-מד:)

I want to ask so if someone is scared than he shouldn't go to war. He is either scared or not. Why do we need the speech of the מלחמה משוח?

משוח מלחמה בשעה שהוא מדבר אל העם וכו'. וכו'. (סוטה מב.)

במלחמה מה הוא אומר אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו כנגד ארבעה דברים שעובדי כוכבים עושין מגיפין ומריעון צווחין ורומסין (סוטה מב:)

I want to suggest that the משוח כהן makes them not scared. He says the four things to them to counteract the four things the עובדי כוכבים do to make them scared. He addresses the source of their fears, and counteracts it. So when the soldiers hear the shouts and the stompings they remember the words of the מלחמה משוח.

Be Strong.

Keep learning.

Perhaps your constant learning is causing you gastronomical and stomach pain and suffering. You shouldn't feel alone.

You can see that רבי suffered:

כיון דחזאי כמה זימני דעייל לבית הכסא וחלץ תפילין ומנח להו וקמצטער אמרה וכו. (כתובות קד.)
לוי שדר ליה לרבי שיכרא בר תליתר מגני טעמיה הוה בסיים טובא אמר כגון זה ראוי לקדש עליו ולומר עליו כל שירות
ותושבחות שבעולם בליליא צעריה אמר מיסרן ומפייס (פסחים קז.)

And you can see that רב suffered as well:

א"ל שמואל לקרנא גברא רבה קאתי ממערבא וחייש במעיה וכו. (שבת קח.)

And you can see that רבה also had הכסא issues:

רבה הוה שדיין ליה לבני מזרח ומערב אזל אביי שדנהו צפון ודרום על רבה תרצנהו אמר מאן האי דקמצער לי אנא כר'
עקיבא סבירא לי דאמר בכל מקום אסור (ברכות סא:)

And of course רבא suffered as well:

רבא חש ביה והא רבא הוא דאמר נפיש קטילי קדר מפיהי כפן שאני רבא דאנסי ליה רבנן בעידיה בעל כורחיה
(שבת לב.)

פרש"י התלמידים הקבועים להם עת לפניו אונסין אותו להשהות נקביו

And don't forget עולא's terrible experiences:

עולא איקלע לפומבדיתא קריבו ליה טירינא דתמרי אמר להו כמה כי הני בזוזא אמרו ליה תלת בזוזא אמר מלא צנא
דדובשא בזוזא ובבלאי לא עסקי באורייתא בליליא צערוהו אמר מלא צנא סמא דמותא בזוזא בבבל ובבלאי עסקי
באורייתא (פסחים פח.)

So חס ושלום you should never feel alone.

Just keep learning.

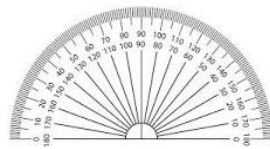
You're not alone.

By the way what is the remedy for עולא's Babylonian Gastrointestinal issues?

The Answer: עולא's Babylonian Beer.

מאי מי דקלים אמר רבה בר ברונא תרתי תלאי איכא במערבא ונפקא עינא דמיא מביניהו כסא קמא מרפי אידך משלשל ואידך כי היכי דעיילי הכי נפקי אמר עולא לדידי שתי שיכרא דבבלאי ומעלי מיניהו והוא דלא רגיל ביה ארבעין יומין (שבת קי.).

A Trifle of a Random

A traversing tarantula (texas brown) being tryingly tracked by a triceratops using trigonomic triangulation.

"Actually, this is a possible prehistoric impossibility as triceratops aren't known to have eaten non-plant organisms. So Why would a triceratops be tracking a tarantula?" -The local Nudnik 🤓

"hmm hmmm because he's a nerd."

-Wombat

"Perhaps my purpose is to present the **Ink Of Pee**".

-Senior Pulpo Octopus

ילתא Yalta

La Terre Est Trop Dure

והא ר' נחמן שרא ליה לילתא למיפק אאלונקי שאני ילתא דבעיתא (ביצה כה):

Why, R' Nachman permitted Yalta to be carried out on a seat on shoulders? Yalta is different because she was afraid. (Artscroll)

Intermittent terms of turbulence terminated ילתא's interest in ...

The P Of Ink → P

... Proceeding on **P**ernicious **P**athways as a **P**edestrian. **P**owerful **P**hobias coupled with her **P**restigious **P**ersona **P**rohibited her supportive a**P**pendages from being **P**laced **P**artitionless with an a**P**plication of **P**ressure on the **P**lanet's u**P**per **P**ortion. **P**lugged with **P**articularly nasty nightmares of nicking a toe nail against a non-descript niche of mineral deposit nestled incognito, as a **P**redator waiting to **P**ounce an unsuspecting **P**rey, and the **P**reconceived **P**robability of the **P**reponderance of **P**ain surpassing that of a **P**in **P**rick, rather more like an e**P**idermal **P**uncture, ילתא kept her **P**osterior **P**lanted even when she wasn't **P**arked.

אמרה ליה ילתא לרב נחמן מכדי כל דאסר לן רחמנא שרא לן כוותיה אסר לן דמא שרא לן כבדא נדה דם טוהר חלב בהמה חלב חזיר מוחא דשיבוטא גירותא לישנא דכוורא אשת איש גרושה בחיי בעלה אשת אח יבמה כותית יפת תואר בעינן למיכל בישראל בחלבא אמר להו רב נחמן לטבחי זויקו לה כחלי (חולין קט:)

Yalta was a **P**onderer of **P**ermitted **P**leasures **P**ertaining to **P**rohibited **P**arallels.

לשמשא בישראל סומקא אגומרי וחמרא מרקא לתלגא בישראל שמינא אגומרי וחמרא חייא רב עמרם חסידא כי הוה מצערין ליה בי ריש גלותא הוּוּ מגנו ליה אתלגא למחר אמרו ליה מאי ניחא ליה למר דלייתו ליה אמר הני כל דאמינא להו מיפך אפכי אמר להו בישראל סומקא אגומרי וחמרא מרקא אייתו ליה אינהו בישראל שמינא אגומרי וחמרא חייא שמעה ילתא ומעיללה ליה לבי מסותא ומוקמי ליה במיא דבי מסותא עד דמהפכי מיא דבי מסותא והוּוּ דמא וקאי בישראל פשיטי פשיטי (גיטין סז:)

For three-day old heatstroke, the remedy is lean meat broiled on coals and watered down wine; for illness brought on by chill, the remedy is fatty meat broiled on coals and undiluted wine. Rav Amram The Pious when he was being persecuted by the household staff of the Reish Galusa was made to sleep in the snow. The next day, they would say to him: "What would the master like to have brought to him?" He said to himself, "These people, whatever I tell them, are sure to do the opposite." Therefore he said to them, "I want lean meat broiled on coals and watered down wine." As expected they brought him fatty meat broiled on coals and undiluted wine. Yalta, the wife of Rav Nachman, heard about Rav Amram's suffering. She brought him to a bathhouse and had him stand in the hot bath waters until the bath waters changed to the color of blood from Rav Amram's perspiration, and his flesh was covered with round blotches. (Artscroll)

Yalta the **P**hilanthropic **P**rotagonist, **P**ushed by **P**latonic **P**assion, **P**ersonally **P**ut an end to the **P**ious Rav Amram's **P**ersecutions, and **P**ossibly even **P**neumonia. She **P**romoted his e**P**idermal **P**erspirations in the

Public Pool to the Point when the Pool's Pale and oPaque color turned a Pure Perinone Pigment, and Rav Amram the Pious had Peculiar Protrusions appear on his skin's surface. She saved him from his snow-caused suffering, and Rav Amram was empowered to Proceed with his Piousness.

אמרי במערבא

The brothers of רבה sent him this letter:

שלחו ליה אחוהי לרבה יודע היה יעקב שצדיק גמור היה וכו'. אילפא מוסיף בה דברים מעשה באחד שהיה מצטער על אשה אחת וביקש לירד כיון ששמע כזאת גלגל בעצמו עד יום מותו אף על פי שחכם גדול אתה אינו דומה לומד מעצמו ללומד מרבו וא"ת אין לך רב יש לך רב ומנו ר' יוחנן ואם אין אתה עולה הזהר בשלשה דברים אל תרבה בשיבה ששיבה קשה לתחתוניות ואל תרבה בעמידה שעמידה קשה ללב ואל תרבה בהליכה שהליכה קשה לעינים אלא שליש בשיבה שליש בעמידה שליש בהילוך כל ישיבה שאין עמה סמיכה עמידה נוחה הימנה עמידה ס"ד והאמרת עמידה קשה ללב אלא ישיבה שאין בה סמיכה עמידה שיש בה סמיכה נוחה הימנה וכן אמרו יצחק ושמעון ואושעיא אמרו דבר אחד הלכה כר' יהודה בפרדות דתניא ר' יהודה אומר פרדה שתבעה אין מרביעין עליה לא סוס ולא חמור אלא מינה (כתובות קיא.-קיא:)

The brothers of רבה transmitted the trial transcripts of the triumvirate tribunal of the Rabbinat in the פרידה שתבעה a מערבא concerning.

ר' הונא

תבריה לטנבורא

רבה בר רב הונא עבד ליה לבריה טנבורא אתא אבוא תבריה אמר ליה מיחליף בטבלא דחד פומא זיל עביד ליה אפומא דחצבא או אפומא דקפיזא (סוטה מט:)

Artscroll translate טנבורא as a tambourine, and a טבלא דחד פומא as a one-clappered bell.

He truncated the trinket akin to a one-clappered bell. No longer having its one-clappered-bell-like characteristics the clipped clapper clapped no more.

אמר ר' אלעזר עד כאן דברי התלמיד מכאן ואילך דברי הרב (ברכות לב.)

רב

רבה בר רב הונא אשכחיה לרב הונא דקאכיל דייסא באצבעתיה אמר ליה אמאי קאכיל מר בידיה אמר ליה הכי אמר רב דייסא באצבעתא בסיים וכל דכן בתרתין וכל דכן בתלת (גדרים מט:)

Liquor is quicker, but a tri-fingered porridge licking will send tremors of delight down your cerebral cortex from the euphoric sense of freedom from receiving nutrition forkless and unfettered by the porridge partaking public policies of the pompously pampered princes and princesses of the peasants and sharecroppers era.

The Martial Marital Relationship : The Changing Of The Menu

“... dinner.request.”

רב הוה מיפטר מרבי חייא אמר ליה רחמנא ליצלך ממדידי דקשה ממותא ומי איכא מידי דקשה ממותא נפק דק ואשכח ומוצא אני מר ממות את האשה וגו' רב הוה קא מצערא ליה דביתהו כי אמר לה עבידי לי טלופחי עבדא ליה חימצי חימצי עבדא ליה טלופחי כי גדל חייא בריה אפיך לה אמר ליה איעליא לך אמך אמר ליה אנא הוא דקא אפיכנא לה אמר ליה היינו דקא אמרי אינשי דנפיק מינך טעמא מלפך את לא תעביד הכי שנאמר למדו לשונם דבר שקר העוה וגו' (יבמות סג.)

The Contentious wife of Rav contorted the culinary confections she created, careful to certify that they clearly can't comply with the comprehended cravings of her chief counterpart companion, colloquially called by his common name of “רב”. Rav's Child, Chiya, caught on to the Chef's charade, and he changed his choice of words, to challenge the changing of the chow served from that which was requested. Rav corrected Chiya based on scripture.

Side Note: Now, רב's wife might not have been described as the most super holy cook in the guinness book of world records, whose every cooked meal was either a burnt offering, or a sacrifice, and who created a grounds for divorce based on the שיטה of הלל in בית גיטין מסכת גיטין, however she does seem to have been responsible for much deception and disaster for the dad of her household. She definitely decimated Rav's dining dreams on a daily basis.

ובית הלל אומרים אפילו הקדיחה תבשילו (גיטין צ.)

Scholars and sages might be seeking for the possible motive(s) behind the criminal action enacted against רב's cuisine. Was it revenge for that which רב used to do when he would visit the city of דרשיש?

רב כי מקלע לדרשיש מכריז מאן הויא ליומא (יומא יח:)

Perhaps she always had her heart set on being seen by all her neighbors in shul on shabbos wearing a כלילא, which was something her husband ruled אסור in the city of סורא.

כלילא רב אסר ושמואל שרי דאניסכא כולי עלמא לא פליגי דאסור כי פליגי דארוקתא מר סבר דאניסכא עיקר ומר סבר דארוקתא עיקר רב אשי מתני לקולא דארוקתא דכולי עלמא לא פליגי דשרי כי פליגי דאניסכא מר סבר דלמא שלפא ומחויא ואתי לאתויי ומר סבר מאן דרכה למיפק בכלילא אשה חשובה ואשה חשובה לא שלפא ומחויא (שבת נט:)

If this was in fact her true motive, she surely would have made Rav know about it, and nevertheless רב stood steadfast and unbending in his שיטה without allowing his clear perception of הלכה to be muddled and influenced by his wives pressure.

Trending Now : רב Says “It Is A Thing.”

People question if it really is a thing. In fact it is. רב says so. Here are two places in ש”ס where רב says it is a thing.

1. אמר רב והוא שנטמא כל שיריה אבל מקצת שיריה לא קא סלקא דעתך נטמא אין אבוד ושרוף לא מאי קסבר אי קסבר שיורא מילתא היא אפילו אבוד ושרוף נמי אי קסבר שיורא לאו מילתא היא ונטמא מאי טעמא דמרצה ציץ אי הכי כל שיריה נמי לעולם קסבר שיורא מילתא היא ונטמא והוא הדין לאבוד ושרוף והאי דקאמר נטמא רישיהו נקט וכו'. וכו'. (מנחות כו.)

Rav said: This (i.e. R' Yehoshua's disqualification of a Minchah when the remainder becomes invalid) only applies when **all** of its remainder becomes טמא. This implies that if, however, only a portion became טמא, this disqualification does not apply.

The Gemara explores the basis for Rav's statement:

Being that Rav only addressed a case of טומאה, one would presume by implication: Only if it (i.e. part of the remainder) became טמא, did Rav say that even R' Yehoshua agrees that the offering is valid; if, however, even part of the remainder was lost or burned, the offering is not valid. Now, what does Rav hold? If Rav maintains that the leftover portion of the remainder (that did not become lost or טמא is something significant, permitting the Kometz to be offered even though the remainder is not entirely intact, he should also have issued his ruling even in a situation where a portion of the remainder was lost or burned! On the other hand, if Rav maintains that the leftover portion of the remainder is not something significant, and the reason why Rac stated that the Kometz may be offered according to R' Yehoshua when a portion of the remainder became טמא is because the ציץ effects acceptance, if so, Rac should allow the Kometz to be offered even if its entire remainder became טמא, since the ציץ effects acceptance!?

Actually, Rav maintains that the leftover portion of the remainder is **“a thing”** (i.e. something significant), which allows the Kometz to be offered in a situation in which part of the remainder became טמא applies equally to a case where it was lost or burned. And that which Rav stated his ruling in a case in which it became טמא, is merely because Rav cited the first of the disqualifications listed in the Mishnah.

2. אמר רב בשר שחוטא שמן שצלאו עם בשר נבילה כחוש אסור מאי טעמא מפטמי מהדדי ולוי אמר אפילו בשר שחוטא כחוש שצלאו עם בשר נבילה שמן מותר מאי טעמא ריחא בעלמא הוא וריחא לאו מילתא היא (פסחים עו.-עו:)

You see that לוי holds that smell “is not a thing”. רב, who argues with לוי, must hold that, in fact, “smell **is** a thing.”

A Cryptic Message From The Deep

Joke: What did the Octopus name his ספר which he wrote with his ink from his ink sack?

Answer: He named his ספר The ספר יין קפריסין. Why? The reason is as it says in the עבודה of the קטורת where it mentions יין קפריסין it says, והלא מי רגלים יפין לה.

A vort from the ocean's depth. There was once an octopus who was a בקי in all of ש"ס. One day he ate a piece of parchment by mistake, and it came out of him undigested, together with some self-produced ink (one big press release of the Octopus's Siphon). The ink went onto the paper, **and by pure coincidence happened to spell out the following words onto the paper:**

קי קי

כי היכי דעל נפק (שבת קי.) (יבמות קי.)

It came out just as it came in

היינו האי דעל והיינו האי דנפק (פסחים י:)

This is the one that came in. This is the same one that came out.

That was what was written on it.

Now in יבמות this means just like we see that she came in, so too she comes out, but in שבת it means in the same state of being (undigested for example).

The deeper message: If a tree falls in a forest and no one is there to hear it, does it make a sound? Since the Octopus was a בקי in ש"ס, he must have understood the literal translation of the words written on the paper. However he might not have understood how that applied in this case. Before it came into his mouth the paper was blank, and now there is writing on it. Regular ink splotches, without meaning would surely be considered immaterial, and therefore would warrant the phrase of "It came out just as it came in." However here in this case there was writing with meaning, so you can't say that it came out just as it came in. When it came in there was no meaningful writing on it, and when it came out there was. So the Octopus concluded that the meaning of the message written on the paper must be like the meaning in יבמות. That just as it is true that it came in, so too it is true that it came out. However if it were true that the meaning is like in יבמות and not like in שבת than the cited גמרא next to the quoted text should have been only the יבמות גמרא and not the שבת גמרא. Another problem with this

interpretation is that it would leave the next quote, the one from פסחים to be either redundant at best, or even worse, irreconcilable. Finally after much deliberation, and back and forth, he got the meaning of the message. This is what he concluded. A message is only a message if it conveys information the reader didn't know. The Octopus was a בקי in ש"ס, so he already knew all the cited גמרא's. So after reading the writing written on the parchment, he didn't learn anything that he didn't know before. This fact makes the writing on the parchment immaterial, and thus he was able to apply to it the phrase, "היינו האי דעל" found in the שבת citation, and the phrase, "כי היכי דעל נפק" found in the פסחים citation.

Alternatively, perhaps you can say the reference is regarding a hypothetical case of if it would happen to be that the blank parchment the octopus swallowed was excreted with a גט written on it, or a ספר תורה written on it. In both cases we would say the גט and the ספר תורה are פסול because it wasn't written לשמה, and the ספר תורה as well, the שם ד' wasn't written לשמה. Now as far as there being a פסול in the octopus ink, it is a different question. Anyways you can also apply to it all these גמרא's. Just as when it came in it wasn't a valid גט or ספר תורה (since it was blank) so too when it came out. Also היינו האי דעל והיינו האי דנפק in that it is not usable as a גט or ספר תורה. Perhaps all these explanations would also be true if the octopus regurgitated the parchment that it gurgitated, and expelled ink from it's ink sack simultaneously with the same result, as the mouth and ink sack are possibly all in the same general area.

I want to end this piece with two שאלות.

1. Let's say the parchment was נזר and it was less than the שיעור in size of being able to be מקבל טומאה. Then in the stomach of the Octopus it stretches out and is now big enough to be מקבל טומאה and it came out together with a dead שרץ from the stomach of the Octopus. Is it טמא or not?
2. Let's say when the parchment came out it had a גט or a ספר תורה written on it. Well we already established that it is פסול, but my question is can you write a גט or ספר תורה on the other side?

"uh, technically the likelihood of octopus ink actually getting absorbed into parchment during the excretion cycle of an octopus are so fractional that you have a greater chance of finding a wombat in guanajuato. I.e. almost one hundred percent impossible. Firstly the right inky constancy for writing is so specific, and hard to achieve, that it is for this reason that in today's market, outside of the non-kosher food industry, there is no demand for octopus ink." Nudnik

"Callate, nudnik. I'm from guanajuato OK.

And as for your comment on the

impossibility of this scenario playing out in real life, I direct you to see these citations I will bring to prove that the Talmud is chock-full, and even riddled with impossible scenarios, presented for purposes of hypothetical analysis, and to exercise our understanding of the extent of the Talmudic law. Por ejemplo, Senior Nudnik:"

נפק אזל בעא מיניה פיל שבלע כפיפה מצרית והקיא דרך בית הרעי מהו (בבא בתרא כב.)

If an elephant swallowed a willow-reed basket and then ejected it through its rectum, what is the law regarding the capacity of the excreted basket to contract tumah? Is it still considered a basket of reeds, which can contract tumah? Or, since it passed through the animals digestive system, perhaps it is now reckoned as a utensil made of excrement, which cannot contract tumah?

תוספות ד"ה פיל שבלע כפיפה מצרית . בפ' ר' ישמעאל (מנחות סט.) איתא להך בעיא דהכא ומסיק התם למאי אי למבטל טומאתו תנינא כל הכלים יורדין לידי טומאה במחשבה ואין עולין מטומאה אלא בשינוי מעשה וקאמר לא צריכה דבלע הוצין ועבדינהו כפיפה אי הוי עיכול והוי ככלי גללים או לא והכא בלע הוצין בעא מיניה דאי כפיפה שלימה אמאי לא הוה בידיה מתניתין היא וקשיא לר"ת א"כ אמאי לא נקיטו ליה שוקא הא בעיא זו לא איפשיטא התם וי"ל דמ"מ הוה ליה לאיתויי הנך ראיות דמייתי התם ודחי להו

The question here in bava basra is where the elephant swallowed unprocessed palm fronds, which were woven into a basket in the elephant's stomach. How likely is that to actually happen in this universe in real life? Here's another example:

יבמות קב: תוספות ד"ה ומי איכא כה"ג . וא"ת דבפ' בהמה המקשה (חולין ע. שם) שואל הש"ס בלעתו חולדה בבית אחת וכן הדביק ב' רחמים זה בזה וא"כ מאי קאמר הכא ומי איכא כה"ג ואר"י דודאי פשיטא ליה שיכול להיות אלא מיבעיא ליה ומי הויה חליצה כה"ג הלא אין דרך במי אדם לנעול בו ומשני דדרך הוא דחזיוה רבנן לרב יהודה כו' :

"Dios mio! Why did I remove my 2π out of bed on this nocturnal evening

?

So Annoying!"

"Yeah, but what about verisimilitude?"

ועל דא אפקוהו לר' ירמיה מבי מדרשא (בבא בתרא כג):

ver·i·si·mil·i·tude *noun*

the appearance of being true or real.

"the detail gives the novel some verisimilitude"

A Parenthetical Tangent (שאלה) : The Relativity of Verisimilitudity

וכו. וכו. בדברי תורה מאי היא כי הא דיתיב רבן גמליאל וקא דריש עתידה אשה שתלד בכל יום שנאמר הרה ויולדת יחדיו ליגלג עליו אותו תלמיד אמר אין כל חדש תחת השמש א"ל בא ואראך דוגמתן בעוה"ז נפק אחוי ליה תרנגולת וכו. וכו. (שבת ל:)

Well according to תוספות in יבמות over there the case of the two wombs getting stuck together during the birth is not likely to ever happen. Perhaps a practical ramification of this שאלה is much more likely to happen nowadays, than the מלגלים could have imagined back in the times of the תנאים.

ועל דא וכו.

I hope they won't throw me out of the המדרש בית for this one.

בעי רבא וכו. הדביק שני רחמים ויצא מזה ונכנס לזה מהו ידיה פטר דלאו ידיה לא פטר או דלמא דלאו ידיה נמי פטר תיקו (חולין ע.).

If one attached two wombs of different animals to each other, and a fetus emerged from this one and entered that one, and was then "born" from the second animal, what is the law? Do we say that a fetus can "open" the womb of its own mother and exempt her from subsequently producing a *bechor*, but it cannot "open" the womb of an animal that is not its own mother? Thus, although it passed through the birth canal of another animal, that animal remains subject to the law of *bechor*. Or, perhaps, [a fetus] can "open" even the womb of an animal that is not its own mother, so that the second one is also exempt from the law of *bechor*. Let it stand (no resolution offered). (Artscroll)

This was the גמרא. My שאלה is, would we have the same שאלה with a surrogate human mother? In other words can we offer the same arguments for the two צדדים that פטר לא ידיה לא פטר or conversely to say the other צד of פטר נמי ידיה לא פטר? I want to suggest that it would be the same שאלה since the פסוק we derive the צד from is referring to both animals and humans (exodus 13:2). Here is the פסוק:

קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא:

Tangentially I want to add that perhaps we can be מדייק in this artscroll translation that they say "so that the second one is **also** exempt from the law of בכור" that they are saying that the first mother is definitely פטור from לכהן בכור לכהן. I want to say that this question is even according to שמעון ר' who says that in respect the מעליה is a יוצא דופן, the הלכות נדה and בכור לנחלה, never-the less he agrees for בכורות מזו: (בכורות מז:)

On the other hand, with respect to the first mother, the case of the גמרא is where a fully developed viable child was born and went from one womb to the other, but in the case of a surrogate mother we are not dealing with a fully developed viable ולד. So therefore perhaps a subsequent birth from the first mother would still be considered a ולד subject to בכור לכהן even according to ר' שמעון. The specific type of surrogacy discussed in this שאלה is Gestational surrogacy. Here is an article from the web explaining Gestational Surrogacy:

Gestational surrogates. A technique called "in vitro fertilization" (IVF) now makes it possible to gather eggs from the mother (or an egg donor), fertilize them with sperm from the father (or a sperm donor), and place the embryo into the uterus of a gestational surrogate. The surrogate then carries the baby until birth. They don't have any genetic ties to the child because it wasn't their egg that was used. A gestational surrogate is called the "birth mother." The biological mother, though, is still the woman whose egg was fertilized.

In the U.S., gestational surrogacy is less complex legally. That's because both intended parents have genetic ties to the baby. As a result, gestational surrogacy has become more common than a traditional surrogate. About 750 babies are born each year using gestational surrogacy.

Who Uses Surrogates?

If you're a woman, you may consider a surrogate for several reasons:

Medical problems with your uterus

You had a hysterectomy that removed your uterus

Conditions that make pregnancy impossible or risky for you, such as severe heart disease

You may want to think about surrogacy if you tried but couldn't get pregnant with a variety of assisted-reproduction techniques, such as IVF.

Surrogates have also made parenthood an option for people who might not be able to adopt a child, perhaps because of their age or marital status.

Legal Issues With Surrogates:

Parental rights aren't guaranteed after a surrogate pregnancy. The law continues to change as reproductive technology and the very definition of a "parent" changes.

There isn't a federal law on surrogacy and state laws vary. After a surrogate pregnancy in some states, you may still have to pass adoption proceedings to gain legal custody of the child. In other states, a "declaration of parentage" before birth lets you avoid having to "adopt" the baby.

To protect your rights as parents-to-be -- and the rights of the child you're hoping to have -- hire an attorney who specializes in reproductive law in your state. They can write a surrogacy contract that clearly spells out what everyone needs to do.

A contract like that may help if legal issues come up after birth. It can also outline agreements about a variety of possible scenarios with the pregnancy, such as what happens if there are twins or triplets.

-WebMD

A סימנא מילתא Vort

ספסירא

"There are always opportunities out there. You just need to have an optimistic perspective, and you will find them."

ההוא ספסירא דשקל חמרא לזבוני ולא איזבן בהדי דהדר איתניס חמרא חייביה רב נחמן לשלומי איתיביה רבא לרב
נחמן נאנסו בהליכה חייב בחזרה פטור אמר ליה חזרה דספסורא הולכה היא דאילו משכח לזבוני אפילו אבבא דביתיה
מי לא מזבין ליה (נדרים לא:)

The going of a broker is his coming. This is because the broker always finds new opportunities to sell.

In this גמרא in נדרים the word ספסירא means a broker. Elsewhere in ש"ס it means a sword.

והאמר רבה בר בר חנה לדידי חזי לי ההוא טייעא דשקיל ספסירא וכו'. וכו'. (יבמות קכ:)

אליהו חזייה אידמי ליה כטייעא א"ל כדו בר קיימת קמי מרך שלף ספסרא וקטליה (ברכות ו:)

I have observed a broker who's מנהג it was to give out a new Challah knife every year to his employees.
Perhaps it is meant to be a סימן that you should have a good new year, with sharp instruments for you to
break the bread that you win. You should always find new opportunities. 💪

Two

There were two non-humans who were excommunicated in ש"ס.

ההוא כלבא (מועד קטן יז:).

A dog

אפיק שפורי שמתיה (חולין קה:)

A demon

אפילו בשנים ושלושה מקומות בשנים ושלושה מקומות

נמר

בשנים

The Father-in-law:

1. או שהיו ענביו מרובין : אמר רב חסדא דבר זה רבינו הגדול אמרו והמקום יהיה בעזרו לא שנו אלא במקום אחד אבל בשנים או שלושה מקומות כשר א"ל רבא שנים ושלושה מקומות הוי מנומר ופסול אלא אי אתמר הכי אתמר או שהיו ענביו מעליו פסול אמר רב חסדא דבר זה רבינו הגדול אמרו והמקום יהיה בעזרו ל"ש אלא ענביו שחורות אבל ענביו ירוקות מיני דהדס הוא וכשר (סוכה לג:)
2. עלתה חזוית אמר רב חסדא דבר זה רבינו הגדול אמרו המקום יהיה בעזרו לא שנו אלא במקום אחד אבל בשנים ושלושה מקומות כשר אמר ליה רבא אדרבה בשנים ושלושה מקומות הוה ליה כמנומר ופסול אלא אי אתמר אסיפא אתמר על מיעוטו כשר אמר רב חסדא דבר זה רבינו הגדול אמרו והמקום יהיה בעזרו ל"ש אלא במקום אחד אבל בשנים ושלושה מקומות הוה ליה כמנומר ופסול (סוכה לה:)

The Son-in-law:

ושלושה

3. ואיכא דאמרי אמר רבא אפילו בשנים ושלושה מקומות (מנחות נז.).

A different version of the foregoing discussion: And there are those who say that the debate went as follows: Rava said: If a dried-fig's volume of meat was roasted even in two or three places, the preparer is liable for roasting on the Sabbath, for the separate areas can be combined to satisfy the minimum measure requirement (a גרוגרת).

אמר רבא ועל חוטמו ואפילו במשהו נמי פסול (סוכה לה:)

Rava said: and on its nose (a spot on the nose of an אחריוג) even in the slightest amount will make it פסול.

שבת קז: פרש"י ד"ה אלא ככּוּשִׁי כו' . והאי נמר לשון תמורה היהפוך כושי עורו ונמר חברברותיו כלומר וימיר חבורת עורו לחזור לקדמותו שלא יתקשה העור במקום המכה

A Leopard cannot change his spots.

בכורות In ר' יוסי הגלילי of שיטות Three

Where is there a precedent to collect all of the שיטות or מימרות of one תנא or אמורא in one מסכת? Here is one example:

אמר רב מנשה (סימן מכני"ס איזמ"ל בזכרי"ם) במכניסן תחת כנפיו וכו'. וכו'. (חולין ד.)

Rav Menashe said: (A mnemonic: inserts a knife with rams.) We are dealing with a case where the Jew inserts all the birds beneath the folds of his garment and then cuts off one head and gives it to the Cuthean. etc. etc. (Artscroll)

The mnemonic alludes to the three teachings of Rav Menashe found in this tractate. "Inserts" refers to his statement here, "knife" to his statement on 31a, and "rams" to his statement on 51a (Tosafos ד"ה Tosafos)(Artscroll Note 8)

Here are three שיטות of ר' יוסי הגלילי in מסכת בכורות:

1. ר' יוסי הגלילי אומר בכור לנחלה ולכהן שנאמר פטר רחם בישראל עד שיפטרו רחם מישראל (בכורות מו.).

R' Yose Ha'Glili says: He is considered a Bechor (Firstborn) both for inheritance and for the Kohen.

2. דתניא ומעלה מעל בד' לרבות קדשים קלים שהן ממון בעלים דברי ר' יוסי הגלילי (בכורות נג:).

For it has been taught in a Braisah: The verse states, regarding one who swears falsely in a monetary dispute: If a person will sin and commit a treachery against Hashem by lying to his fellow this comes to include Kodashim Kalim in the law of false oaths for they are considered to be the property of their owner. These are the words of R' Yose Ha'Glili

And of course, the one that made him famous (besides for permitting meat and chicken and his היתר on erev pesach (פסחים כח:)) :

3. רחל שלא ביכרה וילדה שני זכרים ויצאו שני ראשיהן כאחת רבי יוסי הגלילי אומר שניהן לכהן שנאמר הזכרים לד' (וחכמים אומרים אי אפשר לצמצם אלא אחד לו ואחד לכהן (בכורות יז.))

If a ewe that had not previously given birth gave birth to two male lambs and their two heads emerged from the womb simultaneously R' Yossi HaGlili says both of them are given to a Kohen, as the verse states "The males (plural) to Hashem". The Sages say it is impossible to be exact in the birth of two animals i.e. the two lambs cannot be born at the exact same moment. Rather one of the lambs is for the owner, and one is given to a Kohen.

Three

The Tanna might appear only three times in בבלי:

(כתובות פד.)(נדה כא:)(מנחות עא.).

סירא

The word סירא has three definitions:

1. סירא (בכורות נא.)

Thorn

2. סירא (חגיגה יג.)

A Name

3. סירא (בכורות לח:)

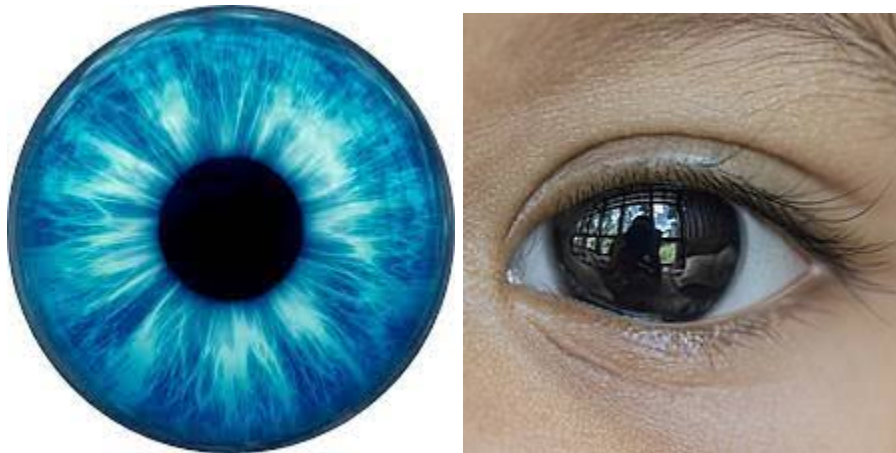
Ring (the iris (colored part between the black and the white))

Interesting fact about the Iris of the eye:

Yes, melanin is the same pigment that gives color to the iris and hair. It is also found in the ink sacs of cephalopods, including octopuses. Melanin is what gives octopus ink its dark color and opaque appearance.

Eye color is determined by the amount of melanin in the iris. Blue eyes have the least amount of melanin, while brown eyes have the most. However, blue eyes don't actually contain any blue pigment. Instead, they appear blue because of how light is reflected.

-Google AI

Three In Three

עיין שם : קריעה (יו"ד סימן שם)

דאגה בלב איש ישחנה ר' אמי ורבי אסי חד אמר ישחנה מדעתו וחד אמר ישחנה לאחרים (יומא עה.)

According to one, he should crush it out of his mind (i.e. forget about it). According to the other he should speak it out with others (friends, therapist etc..).

ומותבינן אשמעתין (גיטין לח:)

A question on this vort:

According to both opinions it is not מעכב if it is done by himself or by someone else. Why not?

I want to suggest in the בית יהודה that perhaps the ענין of אבילות is related to דאגה בלב איש. Meaning the אבל has דאגה or pain deep in his heart. He needs to heal, and that healing is accomplished by an external expression of his inner grief. This is what the קריעה accomplishes. It accomplishes that he will cry and bring out all of his pain. This doesn't necessarily need to be brought about through him, but it could be accomplished by someone else bringing him to the point of crying, it is that it is better accomplished when it is performed by himself, because he is thinking about the grief, with מתו מוטל בפניו, he has the tragedy in his mind's eye, and he performs an action as an expression of his grief. Perhaps this better accomplishes that he will come to the point of crying and healing from his grief.

So I want to point out another practical difference between these two שיטות is what is the כוונה that the אבל has at the time of the קריעה. According to the בית יהודה he should be thinking about the מת, and according to the הלכות קטנות he should be thinking about the shirt.

This would be the מנהג for example in a case like that which the בדי השלחן describes where אם קשה לו לאיזו סיבה לעשותו בעצמו יכול אחר לעשותו בשבילו

Even in this case where even the בית יהודה says someone else can perform the קריעה on him, they still have an argument.

וסימניך

דאגה בלב איש ישחנה ר' אמי ורבי אסי חד אמר ישחנה מדעתו וחד אמר ישחנה לאחרים (יומא עה.)

ההיא דאתאי לקמיה דר' יוחנן דכל אימת דהות סלקא מטבילת מצוה הות קחזיא דמא א"ל שמא דימת עיריך עלתה ביך לכי והבעלי לו ע"ג הנהר איכא דאמרי אמר לה תגלי לחברותיך כי היכי דתהוו עליך להך גיסא נתהוו עליך להך גיסא ואיכא דאמרי אמר לה גלי לחברותיך כי היכי דלבעו עליך רחמים דתניא וטמא טמא יקרא צריך להודיע צערו לרבים ורבים מבקשים עליו רחמים (גדה סו.)

Perhaps the הנהר ע"ג is similar to ישחנה מדעתו because it is concealed, and the איכא דאמרי where he tells her to talk to her friends, is similar to לאחרים.

"3" == 3

כמה הלכתא גברותא איכא למשמע וכו. (ברכות לא.)

"שמע מ'נה תלת"

Two times in ש"ס that we learned three things from something of ר' חייא:

אמר רבה עובדא הוה בי רבי חייא בריבי ורב יוסף מתני בי ר' אושעיא בריבי ור' ספרא מתני ר' אושעיא בר' חייא דאתא לקמיה גר שמל ולא טבל א"ל שהי כאן עד למחר ונטבלינך ש"מ תלת ש"מ גר צריך שלשה וש"מ אינו גר עד שימול ויטבול ושמע מינה אין מטבילין גר בלילה ונימא שמע מינה נמי בעינן מומחין דלמא דאיכלעו (יבמות מו):

רב בר אחוה דר' חייא ובר אחתיה כי סליק להתם אמר ליה אייבו קיים אמר ליה אימא קיימת אמר ליה אימא קיימת אמר ליה אייבו קיים אמר ליה לשמעיה חלוץ לי מנעלי והוליד כלי אחרי לבית המרחץ שמע מינה תלת ש"מ אבל אסור בנעילת שסנדל ושמע מינה שמועה רחוקה אינה נוהגת אלא יום אחד ושמע מינה מקצת היום ככולו (פסחים ד).

Two times in ש"ס that we learned three things on ז' ח':

דאמר ר' יוחנן בהמה של שני שותפין הקדיש חציה וחזר ולקחה והקדישה קדושה ואינה קריבה ועושה תמורה ותמורתה כיוצא בה **שמע מינה תלת** ש"מ בעלי חיים נדחים וש"מ דיחוי מעיקרא הוי דיחוי וש"מ יש דיחוי בדמים

(קידושין ז.ז-ז:)

אמר רבי אבא הוה קאימנא קמיה דר' הונא שמעה להך איתתא דאפקה הזכרת השם לבטלה שמתה ושרא לה לאלתר באפה ש"מ תלת ש"מ השומע הזכרת השם מפי חבירו צריך לגדותו וש"מ נידהו בפניו אין מתירין לו אלא בפניו וש"מ אין בין נידוי להפרה ולא כלום (נדרים ז:)

גליון הש"ס (שם) : ק"ל אמאי לא אמר ש"מ ד' דהא ש"מ ג"כ דאם לא נידהו הוא עצמו יהא בנידוי

I don't understand the קשיא because like the גמרא said in יבמות we should learn out that for the טבילת גר you need מומחין, and the גמרא said you can't learn that out because it could be that in that case it just happened to be the דיינים were מומחין. So where would there be this לימוד of יהא בנידוי? If it is from the fact that ר' הונא put him in שמתא for only a moment, so as far as the שמתא is concerned what does that accomplish if it is for just a moment? If this is the place that ר' עקיבא איגר is learning it from, I might argue that that is circumstantial evidence, as the גמרא says in יבמות there, דלמא דאקלעו: It just happened to be that way. Perhaps ר' הונא had another reason why he wanted to take away the שמתא

right away. “Ayyyyyyyy,” , , ,   who am I in comparison to רב עקיבא איגר?

Using an ounce of ingenuity and a lot of alliteration I intend to interpositionally interject an incidental insertion and an interesting inquiry of innocuous introspection and insanely elongated, and enormously expanded extent, into an intricate area of anonymously enunciated ownerless ideas of uninhibited intellectual altruism and Indian (east of Europe as opposed to American) Isolationistic Imagery which isn't intrinsically immaterial or entirely invisible in one's own intimated intuition or one's implicated imagination. Instead it is inherently encouraging of important insights amenable to indicating execution of idealistic intellectual inspection, and alluring of inquisitiveness unto untouchable objects including abstract items akin to innovations of antiquity. Also it is inviting elaborative elucidations of un-explored entities, and it is engendering animosity against un-known un-truths. Additionally it is increasing the intention of endangering and eliminating them. It is intensely accomplished before your own eyes in

illusionarily indented electronic inscription almost instantly improvised in inkless electronic air, elevating an expectation that any average American audience attained and endured of an apathetic attitude achieving an extension of that attitude after exposure of this interesting inquiry an utter impossibility.

(i.e. A שאלה that I like. I think it is a good שאלה):

The שאלה: Can a שמתא be חל on a שמתא that a ת"ח placed on himself? If so can a שמתא placed by others be חל on a שמתא placed by others? If so, is there a distinction between if the second שמתא is covering the same time period as the first שמתא, or if it is covering different days?

In anticipation of unexpected and unduly argumentative answers, that ignore the inquiry's under-lying premise, I instructed my alternating administrative assistants, in my absence, to officially inscribe an article of amendment adjacent to the aforementioned intent of inquiry indicating my intent of abandonment of all answers entering my Inbox deemed insufficient and un-satisfactory in their ability to allay the unsettlement of the intellectual elements which entitled the inquiry's initial inception. I am asking for answers that eradicate alternatives using empirical evidence, and which are edited again and again, edit after edit. Ancillary accompanying informative arguments are acceptable. Obviously I act in accordance of equal opportunity. I am avoiding indicating to an audience that my answer appeal is an attempt at an intellectual over-indulgence. I am asking for answers from esteemed, and erudite תלמידי חכמים, as opposed to anthropods, aardvarks, antelopes, ibex's or ape-men. Abusive or inappropriate innuendo is un-solicited and un-invited. Any answer encountered and estimated illegal or illicit or inciting of extraneous and irrelevant elements will be entered into an antonym of an Investment Accrual Account. Alternatively expressed, any output that apparently avoids the one-dimensional object of the input inquiry will end up incinerated* or effaced in the assumed un-likely event of the alleged order actually being sent to the printer. All aiders, abettors, associated individuals, and afortiori, the outputters themselves, will be incriminated, incarcerated, and or institutionalized without any aspirations of adjudication essentially affecting an absolvment of iniquity. Additionally even their unencumbered assets will be allocated to **assumed extant alimony expense payments imposed**. I implorably entreat in earnest of any uneducated observers of my inquiry, instinctively urged on by an unexplainable urge, or inspired by intoxicated, under the influence of alcohol, animated ear-flapping air-borne elephants, to effortlessly etch out an uneducated, award escaping, attention evading, answer entry out of an old search engine artificial intelligence apparatus, as useless as even an anatomical urinary antechamber cleaning supply item, to ameliorate and alleviate those urges in any manner not including actually sending in the answer. I articulate my appreciation in advance.

***Footnote* on incineration comment: After Beginning Culmination Destruction Entity Flaming Granulates Herbaceous Item, Just Knowledge Left Might Not Officially Pacifiably Quench Ravishings Sustained Through Utterly Viewing Worthless Xenophobic Yammering Z's producing, sheep-counting alternatives.**

"Whoa, Whoa, Whoa, hang on a minute there. What do you mean by sheep-counting alternatives?"

***Footnote on the Footnote on the incineration comment : Since I mentioned the word "Granulates" I want to say the following:**

הואיל ואתו לידן נימא בהו מילתא (ביצה טו).

ובשר המת : מנלן אמר ר"ל אמר קרא לכל טומאתו לכל טומאות הפורשות ממנו רבי יוחנן אמר או בעצם אדם או בקבר אדם דומיא דעצם מה עצם יבש אף כאן יבש מאי בינייהו איכא בינייהו דאפריך אפרוכי

(גדה נה).

היכי דמי חול הדק אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן כל שאין היוצר צריך לכתשו ואיכא דמתני לה אסיפא אבל אין מכסין לא בזבל הגס ולא בחול הגס היכי דמי חול הגס אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן כל שהיוצר צריך לכתשו מאי בינייהו איכא בינייהו דצריך ולא צריך דמיפריך איפרכי (חולין פח).

Arguers Abstract Arguments Brought Between Both Crumbling Clumpy Dirt Directly Describes Detailed Difference's Existence. Entity Finding Friction From Gently Grinding Handling Hands Inserts Into Judging Jury's Keen Knowledge Living Law's Meaning from Multiple Masters. Notations Noting Observants Observing Practical Perspectives, the Quintessential Quest, Ramifications of Rav Yochanan, Raish Lakish, and Rabbah Bar Bar Channah's two לישנא's. Referencing Reasons STaunchly STemmed from Various Vantage points Wrought Wholly by eXtra eXpert Yamaka's Yonder those Zodiacal Zingers (stars, masters of הלכה yonder, meaning in ישראל).

If I have put you into a half slumber, with all this rhetoric, and verbose legal writing, and writing of various literature techniques, I apologize.

2,2,Z,Z,Z,Z,Z,Z,s,Z,Z,Z,2,2,Z,ZPZR,OZD,UCZI,N2G,A2L,TZE,RZN,AZT,IZV,EZS2,2,Z,Z,Z,Z,Z,2,2,Z,Z,Z,Z,Z

Since I mentioned "Half Slumber" I want to say the following:

Question: Half Slumber, is it considered awake or asleep?

"The answer is so obvious I could answer it in my sleep." -Sleepy the Dwarf

I believe you will find that in each of these five places where the גמרא brings a הלכה with מתנמנם (half slumber) the גמרא treats it as if the person was awake.

(יבמות נד.) (פסחים קכ.) (תענית יב.) (מגילה יח.) (נדה סג.)

נחזור על הראשונות (כריתות ח.)

Returning back to the question of ר' עקיבא איגר: Perhaps we can explain his question based on the גמרא מועד קטן in.

אמר ליה ה"מ לממונא אבל לאפקירותא עד דחייל שמתא עליה תלתין יומין (מועד קטן טז.)

Based on this גמרא, I want to explain ר' עקיבא איגר's question as follows. Seemingly this case with ר' הונא is a case of אפקירותא, and not ממונא. So as opposed to a regular case of a שמתא for ממונא which could be lifted prior to the completion of 30 days, the שמתא דאפקירותא should really remain unlifted for 30 days. If so one might ask why in fact did ר' הונא not let the שמתא remain for 30 days? How could he lift it right away? Perhaps this might be a bit of a jump, but I want to say that this might lead one to conclude that the שמתא of ר' הונא was merely placed on him to be in keeping with the dictum of רב that anyone who hears a הזכרת שם לבטלה has a חיוב to put the person who said it in שמתא, otherwise he himself is put in שמתא. Therefore it can be placed only momentarily, and the שמתא doesn't have to last 30 days.

Two times in מסכת קידושין that we learned out three things:

שמע מינה תלת (קידושין ז.)

שמע מינה כולהו (קידושין ט.)

There are three things learned out here from the פסוק of "ובעלה".

Two times in נדרים that we learned out three things from something:

שמע מינה תלת (נדרים ז.) (נדרים ח.)

"4" == 4

ר' יוחנן וריש לקיש

Number One : רמז

They learn out a רמז:

אמר ר' יוחנן משום ר' ישמעאל רמז ליחוד מן התורה מנין שנאמר כי יסיתך אחיך בן אמך וכי בן אם מסית בן אב אינו מסית אלא לומר לך בן מתייחד עם אמו ואסור להתייחד עם כל עריות שבתורה (קידושין פ:)

אמר ריש לקיש רמז לביקור חולים מן התורה מנין שנאמר אם כמות כל האדם ימותון אלה ופקודת כל אדם וגו. מאי משמע אמר רבא אם כמות כל האדם ימותון אלה שהן חולים ומוטלים בעריסתן ובני אדם מבקרים אותן מה הבריות אומרים לא ד' שלחני לזה (נדרים לט:)

Number Two : כל משנאי

They פסוק of משנאי out the דרשן:

והא א"ר יוחנן כל תלמיד חכם שמברך לפניו אפילו כ"ג עם הארץ אותו ת"ח חייב מיתה שנאמר כל משנאי אהבו מות אל תקרי משנאי אלא משניאי (מגילה כח.)

ואמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן כל תלמיד חכם שנמצא רבב על בגדו חייב מיתה שנאמר כל משנאי אהבו מות אל תקרי משנאי אלא משניאי (שבת קיד.)

אמר ריש לקיש כיח בפני רבו חייב מיתה שנאמר כל משנאי אהבו מות אל תקרי למשנאי אלא למשניאי (עירובין צט.)

תלמיד חכם כנחש : Number Three

נחש: where the תלמיד חכם is compared to a נחש: They teach a מימרא

ואמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יהוצדק כל תלמיד חכם שאינו נוקם ונוטר כנחש אינו תלמיד חכם והכתיב לא תקום ולא תטור ההוא בממון הוא דכתיב דתניא איזו היא נקימה ואיזו היא נטירה נקימה אמר לו השאילני מגלך אמר לו לאו למחר אמר לו הוא השאילני קרדומך אמר לו איני משאילך כדרך שלא השאלתני זו היא נקימה ואיזו היא נטירה א"ל השאילני קרדומך א"ל לא למחר אמר לו השאילני חלוקך אמר לו הילך איני כמותך שלא השאלתני זו היא נטירה וצער דגופא לא והתניא הנעלבין ואינן עולבין שומעין חרפתן ואינן משיבין עושין מאהבה ושמחין ביסורין עליהן הכתוב אומר ואוהביו כצאת השמש בגבורתו לעולם דנקיט ליה בליביה והאמר רבא כל המעביר על מדותיו מעבירין לו על כל פשעיו דמפייסו ליה ומפייס (יומא כג.)

And R' Yochanan said in the name of R' Shimon Ben Yehotzadak: Any Torah scholar who does not take revenge or bear a grudge like a snake is not a true Torah Scholar. But it is written in the Torah: *You shall not take revenge and you shall not bear a grudge*. How can R' Shimon Ben Yehotzadak require one to act in a manner prohibited by the Torah?

The Gemara answers:

That prohibition was written only with regard to monetary matter, as is evident from that which was taught in the following Baraisa: What is taking revenge, and what is bearing a grudge? The following case illustrates taking revenge: One man said to another: "Lend me your sickle." The second replied to him: "No!" The next day, the second man said to the first: "Lend me your hatchet." The first replied to him: "I am not lending it to you just as you did not lend me your sickle!" This is an example of taking revenge. And what is an example of bearing a grudge? One man said to another: "Lend me your hatchet." The second replied to him: "No!" The next day, the second said to the first: "Lend me your shirt." The first replied to him: "Here, it is for you. I am not like you, for you did not lend me your hatchet." This is an example of bearing a grudge. Only in cases such as these, which are money related, does the Torah forbid taking revenge and bearing a grudge. R' Shimon ben Yehotzadak, on the other hand, speaks of a person who was subjected to personal suffering, in which case the prohibition does not apply.

The Gemara challenges this answer:

And is it not wrong to take revenge or bear a grudge in a case of personal suffering? But it was taught in a Baraisa: Those who suffer insult but do not insult in response, who hear their disgrace but do not reply, who perform God's will out of love and are happy even in suffering, regarding them the verse states: But they who love him [God] shall be as the sun going forth in its might. This Baraisa praises one who maintains his silence although he was subjected to personal disgrace. How then, can R' Shimon ben Yehotzadak insist that a Torah scholar take revenge in such circumstances?

The Gemara answers:

Actually, R' Shimon ben Yehotzadak means only that a Torah scholar should keep the matter in his mind, and allow others to avenge his honor. He does not mean that the scholar himself should make any response.

The Gemara challenges this answer as well:

But Rava has said: Anyone who relinquishes his measure of retribution, the Heavenly Tribunal relinquishes all his sins for him. This implies that one should relinquish even the idea of retribution. ?

The Gemara answers:

Rava refers to a case where the antagonist came to placate his victim, and the victim was indeed placated. The victim should then forgo the whole matter. R' Shimon ben Yehotzadak, however, refers to a situation in which the antagonist did not placate his victim. In that case, the victim is allowed (and indeed required, if he is a Torah scholar) to keep the matter in mind.

So perhaps you can say that Rabbi Yochanan is telling us that a תלמיד חכם who says concerning a case of צערא דגופיה, which is **physical pain**, if in such a case a person says וותר וותר "Vater Vater", (Forgive, Forgive) that person is not a תלמיד חכם

וא"ר אבא אמר ר' שמעון בן לקיש אם תלמיד חכם נוקם ונוטר כנחש חגריהו על מתניך אם עם הארץ הוא חסיד אל תדור בשכונתו (שבת סג.)

ר' אליעזר אומר וכו'. והוי מתחמם כנגד אורן של חכמים והוי זהיר בגחלתן שלא תכוה שגשיכתן נשיכת שועל ועקיצתן עקיצת עקרב ולחישתן לחישת שרף וכל דבריהם כגחלי אש (פרקי אבות פרק ב משנה טו)

שיטת יחיד The Does he have any friends?

1. רבא אמר שנת המלך אחשוורוש ממש נפלה ליה מילתא בדעתיה אמר מאי דקמן דומינתיה אסתר להמן דילמא עצה קא שקלי עילויה דההוא גברא למקטליה הדר אמר אי הכי לא הוה גברא דרחים לי וכו'..
(מגילה טו:)
2. ר' אילעא אמר משום ר' אליעזר אף ערקבלים וחזרתי על כל תלמידיו ובקשתי לי חבר ולא מצאתי וכשבאתי לפני ר' אליעזר בן יעקב הודה לדברי (פסחים לט.)
3. והתניא אמר רבי כשהלכתי למצות מדותי אצל ר' אלעזר בן שמוע ואמרי לה למצות מדותיו של ר' אלעזר בן שמוע מצאתי יוסף הבבלי יושב לפניו והיה חביב לו ביותר עד לאחת אמר לו רבי השוחט את הזבח להניח מדמו למחר מהו אמר לו כשר ערבית אמר לו כשר שחרית אמר לו כשר צהרים אמר לו כשר מנחה אמר לו כשר אלא שר' אליעזר פוסל צהבו פניו של יוסף הבבלי אמר לו יוסף כמדומה אני שלא כיווננו שמועתינו עד עתה אמר לו רבי הן אלא שר' יהודה פסול שנה לי וחזרתי על כל תלמידיו ובקשתי לי חבר ולא מצאתי עכשיו ששנית לי פסול החזרת לי אבידתי ולגו עיניו דמעות של רבי אלעזר בן שמוע אמר אשריכם תלמידי חכמים שדברי תורה חביבין עליכם ביותר קרא עליו המקרה הזה מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי וגו'
(מנחות יח.)
4. רבא אמר אם ראית תלמיד שלמודו קשה עליו כברזל בשביל רבו שאינו מסביר לו פנים שנאמר והוא לא פנים קלקל מאי תקנתיה ירבה עליו רעים שנאמר וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה כ"ש אם הוכשרו מעשיו בפני רבו מעיקרא (תענית ח.)
5. נחש לשבעה שנים ולאותו רשע לא מצינו חבר (בכורות ח.)
6. ר' פפא אמר אבב חנאאא נפיש אחי ומרחמי אבב בויני לא אחי ולא מרחמי (שבת לב.)
7. כמאן אזלא הא דתניא כל הטמאות המסיטות טהורות חוץ מהיסטו של זב שלא מצינו לו חבר בכל התורה כולה (שבת פג:)
8. והר"ן ז"ל פסק שם דגם שבועת העדות אין צריך שם וכינוי, ע"ש, ולא מצאתי לו חבר
(ערוך השלחן יו"ד סימן רל"ז סעיף ט)

Indian Imagery

ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו (בראשית כה:כח)

Reb Moshe Soloveichik asked the following question between מעריב Parshas מנחה:

How is it possible that יצחק could be fooled into not realizing that עשו was not really such a big צדיק?
How could יצחק have been fooled the way that he was?

Reb Moshe answered that יצחק saw a certain trait that he had himself, he saw that and projected that onto his son עשו. This was the trait of being inclined to spend time going out in the field.

ויגדלו הנערים והיה עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים (בראשית כה:כז)

This trait can be seen in what we see by יצחק that he went out to the field to pray.

ויצא יצחק לשוב בשדה (בראשית כד:סג)

So he thought that the fact that he was a man of the field and not studying in the אהלים or the ישיבה, he thought that was because עשו had spiritual reasons and חשבונות calculations for this behavior, the same way that יצחק preferred praying in the field. Alternatively he recognized that עשו was not spiritually inclined, and that he was more into physicality, nevertheless, יצחק believed that he was justified in being into physicality, and that was something that עשו had which יעקב didn't have, and they were supposed to have a יששכר זבולון relationship, where one learns all day, and the other supports him. So he say it as a good thing that עשו was more into the physical world, with hunting and working, which enabled him to potentially support יעקב and his תורה learning. To add support to יצחק's assumption of the good in עשו, he had the tradition of God's words to his father אברהם when He said זרע לך כי יצחק יקרא לך זרע for in יצחק יצחק will be called for you offspring. יצחק understood this to mean that all of his children would turn out to be Righteous and God-fearing.

Should He Have Any Friends?

Walt Disney was anti-semitic and a molester. (I have a direct מסורה about this from my Rebbe)

However, he had a lot of money. \$\$\$? Reb Moshe might say to ignore the money, and not be his friend.

Walt Disney is not alive, but this directive would apply to someone similar who is alive.

משה ואהרן : Rare Names In Shas

Here are two names which, although are popularly used nowadays, in the times of the תנאים ואמוראים they may not have been used as much, as we don't see them used in ש"ס very often.

משה בר עצרי (ערכין כג.)

He may not have even been such a big member of the רבנן, but his son-in-law was a חכם.

רב אהרן (מנחות עד:)(בבא קמא קט:)

I believe he was an אמורא in the times of רבינא.

Here is a rare name, which only appears once in all of ש"ס:

יהודה בר נחמיה (מנחות סח:)

You might be wondering why he appears only once in all of ש"ס. The exact reason might not be known, however, here is a clue.

יתיב ר' טרפון וקא קשיא ליה מה בין קודם לעומר לקודם שתי הלחם אמר לפניו יהודה בר נחמיה לא אם אמרת קודם לעומר שחן לא הותר מכללו אצל הדיוט תאמר קודם לשתי הלחם שהותר מכללו אצל הדיוט שתק ר' טרפון צהבו פניו של יהודה בן נחמיה אמר לו ר' עקיבא יהודה צהבו פניך שהשבת את זקן תמהני אם תאריך ימים אמר רבי יהודה ברבי

אילעאז הוואו הפרק פרס הפסח היה כשעליתי לעצרת שאלתי אחריו יהודה בן נחמיה היכן הוא ואמרו לי נפטר והלך לו (מנחות סח:)

The Mishna's ruling is analyzed: R' Tarfon was sitting, and he raised the following difficulty: what difference is there between a minchah brought before the omer and one brought before the shte halechem? Why is a minchah brought from the new crop before the omer invalid, while one brought before the shte halechem is valid?

An answer is put forward: Yehudah Bar Nechemyah said before him: No! The comparison between the two is not compelling. If you say that menachos brought from new crop are invalid before the offering of the omer, that is because there was as yet no release from the general rule with regard to the common person. Will you say that the same must be true for menachos brought before the offering of the shte halechem, where there was already a release from the general rule with regard to the common person? Certainly not! Hence, the invalidity of the one need not apply to the other.

R' Tarfon's response and the unfortunate result of the discussion:

R' Tarfon remained silent in the face of this argument. Seeing that he had bested R' Tarfon, the face of יהודה בן נחמיה became radiant. R' Akiva said to him in reprimand: "Yehudah, has your face become radiant because you rebutted an old sage? I will be astonished if you live long."

R' Yehudah the son of R' Il'ai related: "That period in which the exchange took place was halfway to Pesach, that is, two weeks before Pesach. When I ascended for Shavuot I inquired after him, asking, 'Where is Yehudah Ben Nechemyah?' and they answered me, 'He departed and went on his way,' " i.e. he passed away.

Does the שטן Have Any Friends?

Believe it or not, he might have some. Well אחא בר יעקב's relationship with the שטן might have had **its ups and downs**.

"its ups":

א"ר לוי שטן ופנינה לשם שמים נתכוונו וכו. וכו. דרשה ר' אחא בר יעקב בפפוניא אתא שטן נשקיה לכרעיה וכו.

(בבא בתרא טז.)

"and downs":

א"ר יוסי בר אבין ואיתימא ר' יוסי בר זבידא זאת אומרת שירי מצוה מעכבין את הפורענות שהרי תנופה שירי מצוה היא ועוצרת רוחות וטללים רעים אמר רבא וכן בלולב ר' אחא בר יעקב ממטי ליה ומייתי ליה ואמר דין גירא בעיניה דשטנא ולא מלתא היא משום דאתי לאיגרוי ביה (סוכה לח.)

מלא עינים

Perhaps these eyespots make it appear that the Peacock is filled with eyes (Eye Spot Mimicry).

ונשמרת מכל דבר רע שלא יסתכל אדם באשה נאה ואפילו פנויה באשת איש ואפילו מכוערת ולא בבגדי צבע של אשה ולא בחמור ולא בחמורה ולא בחזיר ולא בחזירה ולא בעופות בזמן שנוקקין זה לזה ואפילו מלא עינים כמלאך המות וכו'. וכו'. (עבודה זרה כ:)

Does the מלאך המות Have Any Friends?

1. רבי חנינא בר פפא שושביניה הוה כי הוה קא נחא נפשיה אמרו ליה למלאך המות זיל עביד ליה רעותיה אזל לגביה ואיתחזי ליה וכו'. וכו'.

שכיח גביה was not שושביניה ר' ביבי בר אביי Although.

כי הא דרב ביבי בר אביי הוה שכיח גביה מלאך המות וכו' וכו'. (חגיגה ד:)

Perhaps according to שטן all the friends of the מלאך המות are also the friends of the שטן or perhaps not.

אמר ר"ל הוא שטן הוא יצר הרע הוא מלאך המות וכו'. וכו'. (בבא בתרא טז.)

רבינא From קולא And חומרא A נחש With Association

A נחש associated with רבינא of חומרא:

אמר רבינא הילכך דם נחש ובשרו מצטרפין מאי קמ"ל היינו היקישא סלקא דעתך אמינא שרץ דאיתרבי לטומאה איתרבי לאכילה נחש דלא איתרבי לטומאה לא איתרבי לאכילה קא משמע לן היקישא כל מילי דאין דמו חלוק מבשרו משמע (כריתות ד:)

A קולא associated with נחש of רבינא:

אמר רבינא אני אדון ואטהרנו ומה נחש שממית ומרבה טומאה טהור שרץ שאין ממית ומרבה טומאה לא כ"ש ולא היא מעשה קוץ בעלמא קעביד (עירובין יג:)

Side Note Vort: A קשיא In נחש.

תניא אמר ר' יוסי בוא וראה שלא שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם מדת בשר ודם מקניט את חבריו יורד יורד עמו לחייו אבל הקב"ה אינו כן קלל את הנחש עולה לגג מזונותיו עמו יורד למטה מזונותיו עמו וכו'. (יומא עה.)

The קללה that the נחש recieved was (בראשית ג: יד) So if he goes up on a roof he has food, since there is עפר on the roof.

ו, , 👍 , 👁 , "Ayyyyyyyy", ו, ו,

סתם גג לית ביה עפר (שבת לט.).

So the answer someone gave is that there is enough נחש to feed a נחש, but there isn't enough to perform הטמנה on an egg. That said I want to present one more מימרא (not of יוחנן ר' or of לקיש ריש) where a תלמיד חכם is advised to be like a נחש.

אמר ליה רב לר' כהנא וכו. סלקת לאיגרא שירותך בהדך (פסחים קיג).

If you ascend to the roof your meal should be with you.

פרש"י ד"ה סלקת לאיגרא שירותך בהדך : כשתצא לדרך אפילו קרובה צא ומזונותיך עמך

That said I want to present one more group of מימרא's from רבינא that have to do with "dust".

1. הדש קלעילין בשדה הקדש מעל והא בתלוש בעינן אמר רבינא שמע מינה אבקה מעלי לה (מעילה יג).

Ravina said we learn from this that the **dust of the field** is beneficial for the *Kla'ilin* beans. (It is this dust that is subject to *me'ila*).

2. הקדש בדק הבית חל על הכל : לאיתויי מאי אמר רבינא לאיתויי שפויי וניבא (תמורה לא:)

Temple upkeep sanctity takes effect upon all things. What does this come to include? Ravina said it

comes to include the **sawdust** and the fallen leaves.

למס מרעהו חסד : Number Four

They both דרשן **the פסוק of חסד** למס מרעהו חסד:

אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן כל המונע תלמידו מלשמשו כאילו מונע ממנו חסד שנאמר למס מרעהו חסד (כתובות צו).

אמר רבי אבא אמר ר' שמעון בן לקיש כל המגדל כלב רע בתוך ביתו מונע חסד מתוך ביתו שנאמר למס מרעהו חסד שכן בלשון יונית קורין לכלב למס (שבת סג:)

The Greek word for dog is למס.

Here it is in modern greek

σκύλος

skýlos

It has changed over these thousands of years, but the word for "wolf" is still the same.

2

ר' אליעזר אומר שלש משמרות הוי הלילה וכו. וסימן לדבר משמרה ראשונה חמור נוער שניה כלבים צועקים שלישי תינוק יונן משדי אמו ואשה מספרת עם בעלה (ברכות ג.)

But the word for “wolf” is still the same.

בעא מיניה ריש לקיש מר' יוחנן עדים החתומין על הגט ושמותיהן כשמות עובדי כוכבים מהו אמר ליה לא בא לדינו אלא לוקוס ולוס וכו'. (גיטין יא.-יא:)

פרש"י הוא זאב בלשון יווני (רש"י ד"ה לוקוס)

It is pronounced “lykos”.

אלפא Alpha

al·pha male noun

Definition: The dominant male animal in a particular group.

"two of them trotted over to greet the alpha male, a black wolf with a graying muzzle"

-Oxford Languages

In the גמרא's terminology you find the word "Alpha" (אלפא) is used to mean "the best".

תקוע אלפא לשמן (מנחות פה:)

The oil of Tekoa is the foremost of superior oil. Hence, oil for menachos should preferably come from there.

קדוחין ועטולין אלפא לין (מנחות פו:)

The wines produced in Keduchin and Atulin are the foremost of superior wine. Hence, wine for the *nesachim* (wine libations) should preferably come from there.

מכניס זטחא אלפא לסלת (מנחות פג:)

The flours of Machnis and Zitcha are the foremost of fine flour.

Alpha is the first letter of the Greek alphabet (corresponding to the Hebrew aleph), thus signifying that these places produced flour that was of first rank and select (Rashi ms.) Alternatively, אלף means to learn. The people of Machnis and Zitcha were learned and expert in producing fine flour (Rambam Commentary, to third mishnah). (Artscroll Note 7)

Elsewhere the word is used to mean a thousand (נדרים נ:).

Two 2,2 Two

Here are two statements from ר' פפא concerning dogs.

1. אמר ר' פפא היינו דאמרי אינשי פון מלחא ושדי בשרא לכלבא (נדה לא).

"Shake off the salt (from the meat) and then throw the meat to the dogs"

2. אמר ר' פפא לית דעניא מכלבא (שבת קנה):

"There is none as poor as the dog."

Chow Then Ciao

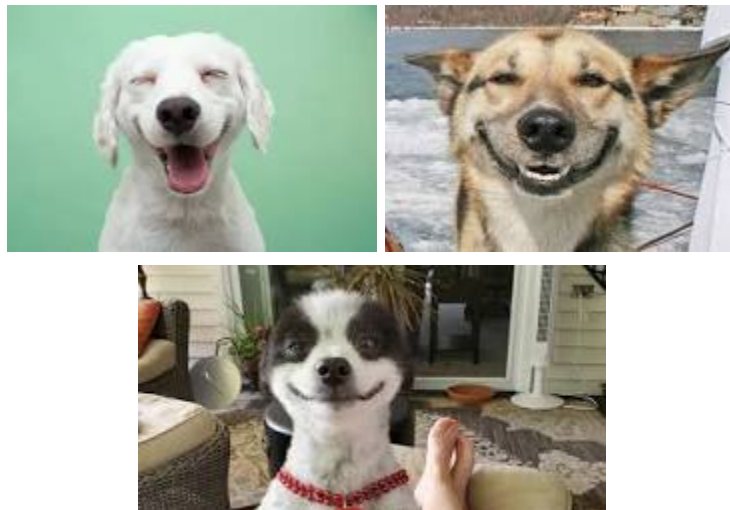
1. אמר רב מרי משח אודניה וחוטרא אבתריה (שבת קנה):

פרש"י ד"ה משח אודניה : מעט כמות אוננו וחוטרא בתריה יכהו במקל מיד שלא יהא מרגילו אצלו

Rav Mari said give the dog a small amount of meat equal to the size of his ear, and then hit him with a stick so that he should not be accustomed to getting food from you.

2. בן כלבא שבוע שכל הנכנס לביתו כשהוא רעב ככלב יוצא כשהוא שבע (גיטין נו).

He was called בן כלבא שבוע (A satisfied dog) because everyone who entered his house hungry as a dog, exited satisfied.

פפוניא and נציבין A Tale of Two Cities

פפוניא

Perhaps ר' מתנא might have had a lot to do with the city of פפוניא, but was he the Rabbi there?

(חולין קלט:)

(פסחים מב.)

Were there any other Rabbi's found Darshening in פפוניא? Meaning besides ר' אחא בר יעקב.

דרשה ר' אחא בר יעקב בפפוניא וכו. (בבא בתרא טז.)

נציבין

Well we know that נציבין was בתירא בן יהודה דר' אתריה.

א"ר יוסי פעם אחת הלכתי לנציבין מצאתי זקן אחד אמרתי לו כלום אתה בקי בר' יהודה בן בתירא אמר לי הן ועל שולחני הוא תדיר וכו. וכו. (יבמות קב.)

וכו. שלחו ליה לר' יהודה בן בתירא שלם לך ר' יהודה בן בתירא דאת בנציבין ומצודתך פרוסה בירושלים (פסחים ג:)

Were there any other Rabbi's found Darshening in נציבין? Meaning besides ר' שמלאי.

דריש ר' שמלאי בנציבין שמן ר' יהודה ובית דינו נמנו עליו והתירוהו וכו. וכו. (עבודה זרה לו.)

Here is a Rabbi who was **Not Found, or rather "Found Not"**, Darshening in a place that might have been נציבין.

לוי איקלע לבי יוסף רישבא אייתו לקמיה רישא דטיוסא בחלבא ולא אמר להו ולא מידי כי אתא לקמיה דרבי אמר ליה אמאי לא תשמתינהו אמר ליה אתריה דר' יהודה בן בתירא הוא ואמינא דרש להו כר' יוסי הגלילי דאמר יצא עוף שאין לו חלב אם (חולין קטז.)

Now I think that ר' מתנא and ר' אחא בר יעקב might have overlapped as far as when they lived, but I don't think that ר' תנא, lived during the time of ר' שמלאי the early אמורא.

לעזי רש"י : קוטון

Three Bolls of Cotton

There are at least **three** words in ש"ס for cotton.

צמר גפן (ירושלמי נדרים כו.)

מילא פרהבא (נדה יז. ללישנא קמא ברש"י)

פקולין (נדה יז.)

Now I would like to present **three** דינים with Cotton found in ש"ס:

1. פירוש בקונטרס לעיל כגון בקנבוס וצמר גפן ואין נראה לרבינו תם דאם כן יהא אסור להדליק בו ומעשים בכל יום שמדליקין בצמר גפן וגם טוב מאד לפתילה וכו.. (שבת כז: תוס' ד"ה כל היוצא מן העץ)

So ר' תם argues that it is not כשר to light shabos candles with cotton and רש"י says it is not.

2. וכל דבר שאין דרכו להתכסות ודרך היוצא ממנו להתכסות נדר בו לא נתכוון אלא ביוצא ממנו מאי אית לך אמר ר' יוסי ברבי בון כגון הדין צמר גפן (ירושלמי נדרים כו.)

If someone is נודר from צמר גפן which is technically the cotton plant, he is allowed to receive benefit from the plant, and just forbidden from receiving benefit from any cotton that would be made from it.

Troisième : This means third in French.

3. ושל מונבז המלך היו עושים ג' דברים ומזכירין אותן לשבח היו משמשין מטותיהן ביום ובודקין מטותיהן במילא פרהבא ונוהגין טומאה וטהרה בשלגים וכו. וכו. דאמר שמואל אין בודקין את המטה אלא בפקולין או בצמר נקי ורך (נדה יז.)
פרש"י ד"ה מילא פרהבא : קוטון מתוך שהוא לבן נראית בו טיפה כחרדל לישנא אחרינא צמר נקי ורך ד"ה פקולין : קוטון

So according to this גמרא you would say this is an ideal material for use as a woman's examination cloth.

Here is the word Cotton in the five Latin languages.

English	cotton
Spanish	algodón
French	coton
Italian	cotone
Portugese	algodão
Romanian	bumbac

Faux Amis

Faux Amis (False Friends: French words that seem similar but aren't (they are pronounced the same))

Trois : This means three

Troyes : This is the city in France where רש"י was born.

אם תבא אל ביתי אני אבא אל ביתך אם אתה לא תבא אל ביתי אני לא אבא אל ביתך שנאמר בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך (סוכה נג.).

פרש"י ד"ה אם אתה תבא אל ביתי : ונראה לי וכו'.

France has the **third** largest Jewish community in the world and in the town of Troyes lies the birthplace of Rashi, Rabbi Shlomo Itzhaki, a medieval French rabbi known for his commentary on the Talmud and the Tanakh; whose work remains integral to contemporary Jewish Diasporas today. (France point ef er)

The City of Troyes

Rashi's House

Peacock

טווסא (חולין קטז.)

Peacock

פרש"י ד"ה טווסא. פואו"ן .

English	Peacock
Spanish	Pavo real
French	Paon
Italian	Pavone
Portugese	Pavão
Romanian	Păun

חרטום (חולין קכא.) word for beak The'גמרא

פרש"י ד"ה חרטום. ב"ק בלע"ז .

English	Beak
Spanish	Pico
French	Le bec
Italian	Becco
Portugese	Bico
Romanian	Cioc

“There’s one in every family. Two in mine actually.” Zazu, voiced by Rowan Atkinson, is a red-billed hornbill, a species native to the African savannah. -Why the

book wins

“Hey!Zazu What are you and your big **beak** doing here?”

Verisimilitudity Check

“Hang on a second there, verisimilitudity check . Zazu is a bird. Birds can’t talk in real life.”

Can A Bird Talk?

“It’s getting it to stop talking that is the trick. Isn’t that right

Zazu?”

“Just wait till your father hears about this, insolent youth.”

1. ולא יחייב ליה אלא לתרגולא ברא דמהימן ליה אשבעתיה וכו. וכו. (גיטין סח:)

And he only gives it to the Wild Chicken who is trustworthy in his oath etc. etc.

So you see that this “Wild Chicken” made an oath.

2. קשיא ליה לר' עיליש וכו. וכו. יומא חד הוה יתיב גביה ההוא גברא דהוה ידע בלישנא דציפורי אתא עורבא וקא קרי ליה אמר ליה מאי קאמר אמר ליה עיליש ברח עיליש ברח אמר עורבא שיקרא הוא ולא סמיכנא עליה אדהכי אתא יונה וקא קריא אמר ליה מאי קאמרה א"ל עיליש ברח עיליש ברח אמר כנסת ישראל כיונה מתילא ש"מ מתרחיש לי ניסא וכו. וכו. קם ערק וכו. וכו. לדידיה איתרחיש ליה ניסא וכו. וכו. (גיטין מה:)

3. אמר ר' יהודה קאת זו הקוק רחם זו שרקרק א"ר יוחנן למה נקרא שמו רחם כיון שבא רחם באו רחמים לעולם אמר רב ביבי בר אביי והוא דיתיב אמידי ועביד שרקרק וגמירי דאי יתיב אארעא ושריק אתא משיחא שנאמר אשרקה להם ואקבצם א"ל רב אדא בר שימי למר בר רב אידא והא ההוא דיתיב בי כרבא ושרק ואתא גלל אפסקיה למוחיה א"ל ההוא ביידא הוה (חולין סג.)

That רחם bird was a liar.

4. ר' חייא ור' שמעון חד תני הדרסיות וחד תני הדרסיות מאן דתני הדרסיות על שם הורדוס ומאן דתני הדרסיות על שם מקומן אמר רב כהנא לדידי חזיין וקיימן שיתסר דרי בפתי מילא והוה קרי קירי הוה חד מינייהו דלא הוה קרי קירי אמרה לה חברתה סומא אמרי קירי אמרה סומא אמרי קירי בירי אתיוה ושחטוה א"ר אשי אמר לי ר' חנינא מילין מילין ס"ד אלא אימא במילין (חולין קלט:)

5. כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר (בבא בתרא ד.)

6. "Even if one **cannot speak a language**, one might **still understand** that language."

ואמר רבה בר בר חנה זימנא חדא הוה קא אזלינן במדברא וחזינן הנהו אוחי דשמטי גרפייהו משמנייהו וקא נגדי נחלי
דמשחא מתותייהו אמינא להו אית לן בגוייכו חלקא לעלמא דאתי חדא דלי גרפא וחדא דלי אטמא כי אתאי קמיה
דרבי אלעזר אמר לי עתידינן ישראל ליתן עליהן את הדין (בבא בתרא עג:)

shutterstock.com - 386543486

"He said Vater Vater. He said Vater Vater. Squawk."

"He said Vater Vater. He said Vater Vater. Squawk."

"He said Vater Vater. He said Vater Vater. Squawk."

"He said Vater Vater. He said Vater Vater. Squawk."

"Lamas is my witness. He said Vater Vater. Squawk."

תן לחכם ויחכם **עוד:** (עירובין סה:)(בבא קמא קיג:)(שבת קיג:)

Why Not A Fourth?

גליון הש"ס (נדרים ז:) : ק"ל אמאי לא אמר ש"מ ד' דהא ש"מ ג"כ דאם לא נידהו הוא עצמו יהא בנידוי

Why Not A Fifth?

שלש תכיפות הן תכף לסמיכה שחיטה לכף לגאולה תפלה תכף לנטילת ידים ברכה אמר אביי אף אנו נאמר תכף לתלמידי חכמים ברכה שנאמר ויברכני ד' בגגלך איבעית אימא מהכא שנאמר ויברך ד' את בית המצרי בגלל יוסף (ברכות מב.)

תכף לחפיפה טבילה (נדה סח.)

Why not a **sixteenth**:

א"ל לוי לרבי מאי איריא דתני ט"ו ליתני ט"ז (יבמות ט.)

א"ל כמדומה אני שאין לו מוח בקדקדו (שם)

Oh. Right. Yeah. OK.

ואע"פ כן בדקה לוי במתניתיה (יבמות י.)

Five אבא שאול's

I think there might be five אבא שאול's in בבלי.

1. אבא שאול (ביצה כט.)
2. אבא שאול בן בטנית (ביצה כט.)
3. אבא שאול בן אימא מרים (כתובות פז.)
4. אבא שאול בר נש (נדה כה:)
5. אבא שאול בר רמש (נדה כה:)

ר' יצחק מגדלאה Five Times

Here are five times the ר' יצחק מגדלאה brings a unique גמרא from בבלי in ר' יצחק מגדלאה.

(נדה כז:)(נדה לג:)(שבת קלט:)(בבא מציעא כה:)(יומא פא:)

Five דוסתאי's

There are at least five דוסתאי's in ש"ס.

1. ר' דוסתאי בר' ינאי (עיובין נח).
2. ר' דוסתאי בן יהודה (ערכין ל).
3. דוסתאי בר מתון (ברכות ז).
4. דוסתאי דמן בירי (סנהדרין קז).
5. דוסתאי אבוב דר' אפטוריקי (חולין סד).

ר' יוסי The Five Sons of

א"ר יוסי חמש בעילות בעלתי ונטעתי חמשה ארזים בישראל ומאן אינון ר' ישמעאל בר' יוסי ור' אלעזר בר' יוסי ור' חלפתא בר' יוסי ור' אבטילס בר' יוסי ורבי מנחם בר' יוסי והאיכא ורדימס היינו ורדימס היינו מנחם ואמאי קרי ליה ורדימס שפניו דומין לורד וכו. (שבת קיח:)

We have שמעתא's from almost all of them.

By far the one we have the most of is the שמעתא's of יוסי ר' ישמעאל בר' יוסי מקום אבותיו.

אמר ר' פפא וכו. דהא רבי ישמעאל בר' יוסי דממלא מקום אבותיו הוה וכו. (שבת נא.)

Perhaps the second most שמעתא's we have is that of ר' אלעזר בר' יוסי.

(מגילה ג:)

Or perhaps it is מנחם בר' יוסי:

(מגילה כו.)

He was also known as ורדימס:

איסי בר יהודה לא אתא למתיבתא דר' יוסי תלתא יומי אשכחיה ורדימוס בר' יוסי וכו. (נדרים פא.)

He also might appear one time in רש"י in חומש:

רש"י ד"ה ובקצרכם. חזר ושנה לעבור עליהם בשני לאוין. אמר רבי אבדימי ברבי יוסף [ס"א אוורדימס ברבי יוסי] מה ראה הכתוב ליתנם באמצע הרגלים, פסח ועצרת מכאן וראש השנה ויום הכפורים וחג מכאן, ללמדך שכל הנותן לקט שכחה ופאה לעני כראוי מעלין עליו כאילו בנה בית המקדש והקריב עליו קרבנותיו בתוכו (תורת כהנים פרק יג:יב)

(רש"י ויקרא כג:כב)

One of יוסי's sons died.

ומעשה ומת בנו של ר' יוסי בציפורי ונכנס לבית המדרש ודרש כל היום כולו (מועד קטן כא.)

Which one was it? I don't think there are as many שמעתא's in ש"ס from יוסי ר' חלפתא בר' יוסי and from ר' אבטילס בר' יוסי. I think that there is one of the two that we don't have any שמעתא's at all. I might be wrong. Regardless, perhaps he is the one that died during יוסי ר' life time. Parenthetically I want to insert here the תוספות there in שבת who tells us additional information about יוסי ר' sons :

תוס' ד"ה אימא ה' בעילות בעלתי ושניתי. ובירושלמי משני דיבמות היו ולא רצה לקיים בהן מצות עונה אלא רק כדי לקיים מצות יבום דהיינו ביאה ראשונה : (תוספות במס' שבת קיח:)

מחלוקת Family

Of course if someone were to tell you that there was a מחלוקת within the family of ר' יוסי בן חלפתא, of course this would be referring to a מחלוקת לשם שמים based on differing דרשות (exegetical methodologies), and traditions. Of course this would not be referring to מחלוקתין over vacuous and inane matters such as a husband insulting his wife telling her the only thing beautiful about her is that her name is לכלוכית ("Dirty"), (נדרים סו:), or that he never loved her from day one of their marriage.

Perhaps ר' יוסי holds like his father always, but there is at least one place in ש"ס where you find that ר' אלעזר בר' יוסי disagreed with his father.

השוחט לעובד כוכבים שחיטתו כשירה ור' אליעזר פוסל אמר ר' אליעזר אפילו שחטה לאכול לעובד כוכבים מחצר כבד שלה פסולה שסתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים אמר ר' יוסי קל וחומר הדברים ומה במקום שהמחשבה פוסלת במוקדשין אין הכל הולך אלא אחר העובד מקום שאין מחשבה פוסלת בחולין אינו דין שלא יהא הכל הולך אלא אחר השוחט : גמ' הני תנאי אית להו דר' אליעזר בר' יוסי דתניא אמר ר' אליעזר בר' יוסי שמעתי שהבעלים מפגלין מיהו ת"ק סבר אי שמעיניה דחשיב אין אי לא לא סתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים לא אמרינן ור"א סבר אע"ג דלא שמעיניה דחשיב סתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים אמרינן ואתא רבי יוסי למימר אע"ג דשמעיניה דחשיב זה מחשב זה עובד לא אמרינן איכא דאמרי וכו'. וכו'. (חולין לה:)

If a Jew slaughters an animal for an idolater his slaughter is valid. But R' Eliezer rules that it is invalid.

R' Eliezer elaborates upon and explains his position:

R' Eliezer said further: Even if the Jew slaughtered the animal only so that the idolater would be able to eat from its diaphragm the slaughter is invalid, because the unexpressed intent of an idolater is presumed to be for idolatry. R' Yose said: A Kal Vachomer proves the matter as follows: Since in the case where improper intent invalidates, namely, in the case of consecrated animals, everything depends solely on the intent of the one who performs the service, and not on that of the owner. Then in the case where intent does not invalidate, namely, in the case of unconsecrated animals, the law should surely be that everything depends solely on the intent of the slaughterer, and not on that of the owner. **Gemarah:** These first two Tannaim, viz. the Tanna Kamma and R' Eliezer, agree with R' Eliezer ben R' Yose's ruling. As it was taught in a Baraisa: R' Eliezer Ben R' Yose said: I heard from my teachers that the owners of a sacrifice can render it piggul through their own intent. Hence, in our case, both the Tanna Kamma and R' Eliezer agree that an improper thought on the part of the idolater who owns the animal would invalidate its shechitah. However, the Tanna Kamma maintains: If we heard the idolater say that he intends to dedicate the animal's slaughter to an idol, yes! The Shechitah is invalid. But if we did not hear him express such an intent, no! the Shechitah is not invalid. We do not say that the unexpressed intent of an idolater is presumed to be for idolatry. And R' Eliezer maintains: Even if we did not hear him say that he intends to dedicate the animals slaughter to an idol, the shechitah is nevertheless invalid, because we do say that the unexpressed intent of an idolater is presumed to be for idolatry. And then R' Yose comes to say that even if we heard the idolater say that he intends to dedicate the animals slaughter to an idol, the shechitah is nevertheless valid, because we do not say that an improper intent is effective when one person [the owner] has the intent, while another person [the Kohen] performs the service.

I want to point out that in (עירובין לה:) when the גמרא quotes ר' מאיר as saying שמעתי etc. The conclusion is that he meant to say "he heard of this שיטה, but ר' מאיר himself didn't hold like it. Perhaps

we can say the same thing with יוסי בר' אלעזר, which would mean that he didn't necessarily argue with his father, ever.

I think that יוסי בר' אלעזר argues with his brother יוסי בר' ישמעאל in the beginning of מגילה in regards to קדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא.

קשיא דר' ישמעאל אדר' ישמעאל תרי תנאי אליבא דר' ישמעאל בר' יוסי ואיבעית אימא הא ר' אלעזר בר' יוסי אמרה דתניא ר' אלעזר בר' יוסי אמר אשר לוא חמה אף על פי שאין לו עכשיו והיה לו קודם לכן (מגילה י:)

The opinion of R' Yishmael the son of R' Yose as cited in the first Braisah contradicts the opinion of R' Yishmael the son of R' Yose as cited in the second Braisah.? In the first Braisah he rules that the sanctity ceases with the destruction, whereas in the second Braisah he rules that it does not.?

The Gemarah resolves the contradiction:

The authors of the respective Braisos were two תנאים, who differed as to the actual view of R' Yishmael the son of R' Yose.

An alternative answer:

And if you prefer say: This latter Braisah, (Rashi) which rules that the sanctity did not cease with the destruction, was misquoted above and was actually said by R' Elazar the son of R' Yose, who indeed holds that opinion as the Gemarah now shows: As it was taught in a Braisah: The verse states: *That has (NOT) a wall* . From this we derive: even though it does not have a wall now in its destroyed state, but it had one previously, i.e. at the time of Joshua, it is regarded as a walled city, because the initial sanctity does not cease.

מסמס Five Definitions

¿Cuántas definiciones puede tener una palabra? How many definitions can one word have?

The word מסמס might have five different definitions in תלמוד בבלי.

מסמס (חולין יח.).

Smears

Mas y mas definiciones : More and more definitions

מסמס (חולין נג:).

Stained

מסמס (קידושין יב.).

Unit of Coin (a type of coin)

מסמס (חולין צז.)

A rare and expensive type of wood

מסמס (חולין מה:)

Softened

The Fifth Worm

הה דרימוני (שבת צ.)

This is the fifth species of worm in יהודה ר'ר's list of worms that are סכנתא (dangerous if ingested). The סימן is that הה sounds like "ה" which the גמטריא is 5.

I found Eleven words in ש"ס for worms. Here is the list of what I found.

1. אילא (שבת צ.)

2. דרנא (שבת עה.)

3. הה (שבת צ.)

4. מקק (שבת צ.)

5. פה (שבת צ.)

6. קפא (פסחים קטו:)

7. קריא (סוטה ג:)

8. רימה (סוטה ה.)

9. ריכשא (בב"מ פד:)

10. תכך (שבת צ.)

11. תולע (סוטה לה.)

על רגל אחת (שבת לא.)

לעיני כל ישראל (דברים לד:יב)

"Don't forget to

חזר

everything you learned in

בית אבא גדליה ב

Keep reading the rest. Go on to the ג בית אבא גדליה post.

"Woof Woof"

"Go On"